الجزء ٩ الحزب ١٧

۞ قَالَ ٱلْمَلَأُ ٱلَّذِينَ ٱسْتَكْبَرُوا۟ مِن قَوْمِهِۦ لَنُخْرِجَنَّكَ يَٰشُعَيْبُ
وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ مَعَكَ مِن قَرْيَتِنَآ أَوْ لَتَعُودُنَّ فِى مِلَّتِنَا ۚ قَالَ أَوَلَوْ
كُنَّا كَٰرِهِينَ ﴿٨٨﴾ قَدِ ٱفْتَرَيْنَا عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِى مِلَّتِكُم بَعْدَ
إِذْ نَجَّىٰنَا ٱللَّهُ مِنْهَا ۚ وَمَا يَكُونُ لَنَآ أَن نَّعُودَ فِيهَآ إِلَّآ أَن يَشَآءَ
ٱللَّهُ رَبُّنَا ۚ وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَىْءٍ عِلْمًا ۚ عَلَى ٱللَّهِ تَوَكَّلْنَا ۚ رَبَّنَا ٱفْتَحْ
بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِٱلْحَقِّ وَأَنتَ خَيْرُ ٱلْفَٰتِحِينَ ﴿٨٩﴾ وَقَالَ ٱلْمَلَأُ
ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ مِن قَوْمِهِۦ لَئِنِ ٱتَّبَعْتُمْ شُعَيْبًا إِنَّكُمْ إِذًا لَّخَٰسِرُونَ
﴿٩٠﴾ فَأَخَذَتْهُمُ ٱلرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا۟ فِى دَارِهِمْ جَٰثِمِينَ ﴿٩١﴾ ٱلَّذِينَ
كَذَّبُوا۟ شُعَيْبًا كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا۟ فِيهَا ۚ ٱلَّذِينَ كَذَّبُوا۟ شُعَيْبًا كَانُوا۟
هُمُ ٱلْخَٰسِرِينَ ﴿٩٢﴾ فَتَوَلَّىٰ عَنْهُمْ وَقَالَ يَٰقَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ
رِسَٰلَٰتِ رَبِّى وَنَصَحْتُ لَكُمْ ۖ فَكَيْفَ ءَاسَىٰ عَلَىٰ قَوْمٍ
كَٰفِرِينَ ﴿٩٣﴾ وَمَآ أَرْسَلْنَا فِى قَرْيَةٍ مِّن نَّبِىٍّ إِلَّآ أَخَذْنَآ أَهْلَهَا
بِٱلْبَأْسَآءِ وَٱلضَّرَّآءِ لَعَلَّهُمْ يَضَّرَّعُونَ ﴿٩٤﴾ ثُمَّ بَدَّلْنَا
مَكَانَ ٱلسَّيِّئَةِ ٱلْحَسَنَةَ حَتَّىٰ عَفَوا۟ وَّقَالُوا۟ قَدْ مَسَّ ءَابَآءَنَا
ٱلضَّرَّآءُ وَٱلسَّرَّآءُ فَأَخَذْنَٰهُم بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩٥﴾

(88) Dar au zis căpeteniile și mai marii neamului lui Șuayb, care se semețeau în fața sa (pacea fie asupra sa): „Te vom alunga, o Șuayb, pe tine și pe aceia care cred împreună cu tine, afară din cetatea noastră! Sau vă întoarceți la religia noastră!". Însă Șuayb le-a răspuns, gânditor și mirat: „Să vă urmăm noi pe voi în religia voastră chiar și dacă nu suntem noi de acord cu aceasta, datorită faptului că noi știm că cele în care voi credeți sunt false?!
(89) Am născoci astfel minciuni împotriva lui Allah, dacă ne-am întoarce să credem în politeismul în care voi credeți și la necredință, după ce Allah ne-a mântuit de ea, prin Harul Său. Noi nu trebuie și nu este drept să ne întoarcem la religia voastră cea falsă decât dacă voiește Allah, Domnul nostru, pentru că noi, cu toții suntem supuși Voii Lui, Preaslăvitul. Iar Domnul nostru cuprinde toate lucrurile cu știința Sa, și nu îi rămâne Lui nimic neștiut. Noi în Allah, Unicul, ne încredem pentru a ne întări pe calea cea dreaptă și pentru a ne proteja de căile ce duc către Infern! O, Doamne, judecă între noi și între neamul de necredincioși întru dreptate, și pe cel ce deține adevărul și este nedreptățit, fă-l izbânditor împotriva celui nelegiuit și dușmănos, căci Tu, o, Domnul nostru, ești cel mai bun dintre judecători!".
(90) Au zis atunci căpeteniile și mai marii necredincioșilor din neamul său, care respingeau chemarea la monoteism, avertizând în privința religiei lui Șuayb: „Dacă veți intra în religia lui Șuayb, o, popor al nostru, și v-ați delăsa de religia voastră și religia părinților voștri, atunci [să știți că] voi sunteți astfel pierduți!" (91) Și i-a lovit pe ei un cutremur cumplit și dimineața i-a găsit distruși, zăcând întinși cu gâturile și fețele pe pământ, morți în casele lor. (92) Cei care l-au socotit pe Șuayb mincinos au fost cu toții distruși ca și când n-ar fi existat niciodată în casele lor și n-ar fi petrecut niciodată în ele. Aceia care l-au socotit pe Șuayb mincinos, aceia au fost pierduți! Pentru că și-au pierdut propriile lor suflete și averile lor și nu au fost cei dreptcredincioși din neamul lor pierduți, așa cum susțineau [mai înainte] acești necredincioși mincinoși.
(93) S-a întors de la ei profetul lor Șuayb (pacea fie asupra sa) atunci când ei au fost distruși și le-a zis: „O, neam al meu! Eu doară v-am vestit cele pe care Domnul meu mi-a poruncit să vi le vestesc și v-am sfătuit pe voi, însa voi nu ați acceptat sfatul meu și nu v-ați supus îndrumării mele! Cum să mă întristez eu pentru un neam care nu a crezut în Allah și a persistat cu încăpățânare în necredința sa?!" (94) Și Noi nu am trimis în nicio cetate dintre cetăți niciun profet dintre profeții lui Allah, pe care oamenii săi să-l fi considerat mincinos și să nu creadă [în el], fără să nu-I fi lovit pe ei cu nenorocire, stricăciune și boală, pentru ca ei să nu arate smerenie față de Allah și să se delase de necredința și îngâmfarea cărora ei le dădeau curs. Aceasta este o avertizare pentru Qurayș și pentru toți cei care au fost necredincioși și nelegiuiți, printr-o reamintire a rânduielii lui Allah în privința neamurilor celor mincinoși. (95) Apoi, după nenorocire și boală, am schimbat răul cu bine, îndestulare și siguranță, astfel încât ei au crescut în număr și în bogăție, și au zis: „Ceea ce ne-a ajuns pe noi din nenorocire și îndestulare este un obicei care se perpetuează și care i-a atins și pe strămoșii noștri mai înainte!". Și nu au înțeles că nenorocirile care s-au abătut asupra lor erau dorite ca o formă de luare aminte, iar ceea ce i-a ajuns pe ei dintre binecuvântări erau dorite ca o formă de păsuire. Atunci i-am luat Noi pe neașteptate, fără ca ei să-și dea seama și fără să simtă pedeapsa [care se abătea asupra lor], nepregătiți.

Dintre pildele acestor versete: **1 - Printre expresiile generozității lui Allah pentru robii Săi dreptcredincioși se numără și aceea că le-a deschis lor porțile cunoașterii prin discernerea adevărului de necredință, și prin salvarea dreptcredincioșilor și pedepsirea necredincioșilor. 2 - Printre rânduielile lui Allah în privința robilor Săi este și păsuirea lor - pentru a fi mai buni, pentru a evita greșelile anterioare și a se delăsa de păcate. 3 - În fața încercărilor cu necazuri este posibil ca numeroși oameni să îndure cu răbdare și să suporte greutățile lor, însă în privința încercărilor cu prosperitate, puțini reușesc să le facă față cu succes.**

وَلَوۡ أَنَّ أَهۡلَ ٱلۡقُرَىٰٓ ءَامَنُواْ وَٱتَّقَوۡاْ لَفَتَحۡنَا عَلَيۡهِم بَرَكَٰتٖ
مِّنَ ٱلسَّمَآءِ وَٱلۡأَرۡضِ وَلَٰكِن كَذَّبُواْ فَأَخَذۡنَٰهُم بِمَا كَانُواْ
يَكۡسِبُونَ ٩٦ أَفَأَمِنَ أَهۡلُ ٱلۡقُرَىٰٓ أَن يَأۡتِيَهُم بَأۡسُنَا
بَيَٰتٗا وَهُمۡ نَآئِمُونَ ٩٧ أَوَأَمِنَ أَهۡلُ ٱلۡقُرَىٰٓ أَن يَأۡتِيَهُم
بَأۡسُنَا ضُحٗى وَهُمۡ يَلۡعَبُونَ ٩٨ أَفَأَمِنُواْ مَكۡرَ ٱللَّهِۚ
فَلَا يَأۡمَنُ مَكۡرَ ٱللَّهِ إِلَّا ٱلۡقَوۡمُ ٱلۡخَٰسِرُونَ ٩٩ أَوَلَمۡ يَهۡدِ
لِلَّذِينَ يَرِثُونَ ٱلۡأَرۡضَ مِنۢ بَعۡدِ أَهۡلِهَآ أَن لَّوۡ نَشَآءُ
أَصَبۡنَٰهُم بِذُنُوبِهِمۡۚ وَنَطۡبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمۡ فَهُمۡ لَا يَسۡمَعُونَ
١٠٠ تِلۡكَ ٱلۡقُرَىٰ نَقُصُّ عَلَيۡكَ مِنۡ أَنۢبَآئِهَاۚ وَلَقَدۡ جَآءَتۡهُمۡ
رُسُلُهُم بِٱلۡبَيِّنَٰتِ فَمَا كَانُواْ لِيُؤۡمِنُواْ بِمَا كَذَّبُواْ مِن
قَبۡلُۚ كَذَٰلِكَ يَطۡبَعُ ٱللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ ٱلۡكَٰفِرِينَ ١٠١ وَمَا وَجَدۡنَا
لِأَكۡثَرِهِم مِّنۡ عَهۡدٖۖ وَإِن وَجَدۡنَآ أَكۡثَرَهُمۡ لَفَٰسِقِينَ ١٠٢
ثُمَّ بَعَثۡنَا مِنۢ بَعۡدِهِم مُّوسَىٰ بِـَٔايَٰتِنَآ إِلَىٰ فِرۡعَوۡنَ وَمَلَإِيْهِۦ
فَظَلَمُواْ بِهَاۖ فَٱنظُرۡ كَيۡفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلۡمُفۡسِدِينَ ١٠٣
وَقَالَ مُوسَىٰ يَٰفِرۡعَوۡنُ إِنِّي رَسُولٞ مِّن رَّبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ١٠٤

96 Dacă neamurile acestor cetăți la care i-am trimis pe profeții noștri, ar fi crezut în cele cu care le-au venit mesagerii lor și ar fi avut frică de Domnul lor, punându-se la adăpost de pedeapsa Sa prin delăsarea de păcate și împlinirea poruncilor Sale, atunci Noi le-am fi deschis din toate părțile porțile binecuvântărilor. Însă ei au socotit mincinoase cele cu care au venit profeții noștri, și din această pricină Noi i-am apucat cu o pedeapsă neașteptată pentru ceea ce au agonisit dintre păcate.

97 Oare locuitorii cetăților erau siguri că nu va veni peste ei pedeapsa Noastră, în timpul nopții, pe când ei dormeau, scufundați în confortul și calmul lor?

98 Oare locuitorii cetăților erau siguri că nu va veni peste ei pedeapsa Noastră în plină zi, în vreme ce ei erau prinși și cu nebăgare de seamă, datorită preocupărilor vieții lor?

99 Priviți la păsuirea pe care Allah le-a acordat-o și la cele cu care i-a binecuvântat din putere, și bogății, ca o amăgire și o amânare treptată pentru ei. Oare se credeau acești mincinoși din neamurile acelor cetăți la adăpost de planul lui Allah și de orânduielile Sale ascunse? Dar nu se poate socoti la adăpost de iscusința lui Allah decât neamul celor pierduți, în vreme ce acei cu adevărat izbânditori se tem de Puterea Sa. Ei nu sunt amăgiți de cele cu care i-a binecuvântat pe ei, ci ei vad Harul Său asupra lor și Îi mulțumesc pentru acesta.

100 Oare nu le-a fost limpede celor care au primit pământul ca moștenire după ce strămoșii lor au fost nimiciți mai înainte datorită păcatelor lor, apoi nu au luat aminte la cele ce li s-au întâmplat, ci au continuat să facă ceea ce ei făceau?! Oare nu au înțeles aceia că Allah, dacă ar voi să îi pedepsească pentru păcatele lor, ar putea lesne să o facă, așa cum stă în rânduiala Sa?! Și ar pecetlui inimile lor, pentru ca ei să nu mai poată beneficia de nicio învățătură și de vreo reamintire?!

101 O, tu, Profetule! Acestea sunt cetățile de mai înainte – cetățile popoarelor lui Noe, Hud, Salih, Lot și Șuayb - ale căror istorii ți le povestim și ți le facem cunoscute, cu minciunile și încăpățânarea lor, și distrugerea de care ei au avut parte, drept învățătură pentru cei care iau aminte, și o pildă pentru cei ce pricep. Trimișii lor au venit la oamenii acestor cetăți, cu dovezi limpezi pentru adevărul lor, însă atunci ei nu au voit să creadă în ceea ce socotiseră mai înainte a fi minciună. Și așa cum Allah a pecetluit inimile oamenilor acestor cetăți care au mințit în privința profeților Săi, pecetluiește și inimile celor care nu cred în Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra
sa) și nu îi călăuzește pe ei către dreapta credință.
102 Noi nu i-am găsit pe cei mai mulți oameni dintre comunitățile la care i-am trimis pe mesagerii Noștri ca fiind loiali și sinceri față de cele spre care Allah i-a îndrumat, și nici nu i-am găsit pe ei supuși poruncilor Sale, ci pe cei mai mulți dintre ei i-am aflat abătuți de la supunerea față de Allah.

103 Apoi, după acești profeți Noi l-am trimis pe Moise (pacea fie asupra sa) cu semnele și dovezile Noastre clare, și Adevărul, la Faraon și neamul său, însă ei au respins aceste semne și nu au crezut în ele. Privește, o, tu, Profetule! așadar, care a fost sfârșitul lui Faraon și al poporului său. Noi i-am nimicit, înecându-i și blestemul i-a urmărit pe ei, atât în această viață, cât și în Viața de Apoi!

104 Și a zis Moise, atunci când a mers la Faraon din porunca lui Allah: „O, Faraon! Eu sunt un trimis de la Creatorul tuturor lucrurilor, și Stăpânul și Orânduitorul acestora.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Credința și faptele bune sunt un factor ce conduce la sporirea binecuvântărilor pogorâte din cer și de pe pământ pentru întreaga națiune. 2 - Legătura dintre proviziile necesare traiului și smerenie este foarte puternică; iar dacă Allah îi binecuvântează pe necredincioși cu mai multe provizii, aceasta este doar o cale care îi va conduce pe ei, pas cu pas, către distrugere. 3 - Robul lui Allah trebuie să realizeze că pedeapsa lui Allah poate veni în orice moment din zi sau din noapte. 4 - Coranul menționează întâmplările națiunilor anterioare pentru a-i întări pe dreptcredincioși și a-i avertiza pe necredincioși.

حَقِيقٌ عَلَىٰٓ أَن لَّآ أَقُولَ عَلَى ٱللَّهِ إِلَّا ٱلۡحَقَّۚ قَدۡ جِئۡتُكُم بِبَيِّنَةٖ
مِّن رَّبِّكُمۡ فَأَرۡسِلۡ مَعِيَ بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ ١٠٥ قَالَ إِن كُنتَ
جِئۡتَ بِـَٔايَةٖ فَأۡتِ بِهَآ إِن كُنتَ مِنَ ٱلصَّٰدِقِينَ ١٠٦ فَأَلۡقَىٰ
عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعۡبَانٞ مُّبِينٞ ١٠٧ وَنَزَعَ يَدَهُۥ فَإِذَا هِيَ بَيۡضَآءُ
لِلنَّٰظِرِينَ ١٠٨ قَالَ ٱلۡمَلَأُ مِن قَوۡمِ فِرۡعَوۡنَ إِنَّ هَٰذَا لَسَٰحِرٌ
عَلِيمٞ ١٠٩ يُرِيدُ أَن يُخۡرِجَكُم مِّنۡ أَرۡضِكُمۡۖ فَمَاذَا تَأۡمُرُونَ
١١٠ قَالُوٓاْ أَرۡجِهۡ وَأَخَاهُ وَأَرۡسِلۡ فِي ٱلۡمَدَآئِنِ حَٰشِرِينَ ١١١ يَأۡتُوكَ
بِكُلِّ سَٰحِرٍ عَلِيمٖ ١١٢ وَجَآءَ ٱلسَّحَرَةُ فِرۡعَوۡنَ قَالُوٓاْ إِنَّ
لَنَا لَأَجۡرًا إِن كُنَّا نَحۡنُ ٱلۡغَٰلِبِينَ ١١٣ قَالَ نَعَمۡ وَإِنَّكُمۡ
لَمِنَ ٱلۡمُقَرَّبِينَ ١١٤ قَالُواْ يَٰمُوسَىٰٓ إِمَّآ أَن تُلۡقِيَ وَإِمَّآ أَن
نَّكُونَ نَحۡنُ ٱلۡمُلۡقِينَ ١١٥ قَالَ أَلۡقُواْۖ فَلَمَّآ أَلۡقَوۡاْ سَحَرُوٓاْ
أَعۡيُنَ ٱلنَّاسِ وَٱسۡتَرۡهَبُوهُمۡ وَجَآءُو بِسِحۡرٍ عَظِيمٖ ١١٦
۞ وَأَوۡحَيۡنَآ إِلَىٰ مُوسَىٰٓ أَنۡ أَلۡقِ عَصَاكَۖ فَإِذَا هِيَ تَلۡقَفُ مَا يَأۡفِكُونَ (ربع الحزب ١٧)
١١٧ فَوَقَعَ ٱلۡحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ١١٨ فَغُلِبُواْ
هُنَالِكَ وَٱنقَلَبُواْ صَٰغِرِينَ ١١٩ وَأُلۡقِيَ ٱلسَّحَرَةُ سَٰجِدِينَ ١٢٠

(105) A spus Moise: „Și, de vreme ce eu sunt un trimis de la El, nu mi se cuvine mie, așadar, să spun nimic altceva decât numai adevărul. Am venit la voi cu dovada limpede, care probează adevărul meu și faptul că eu sunt un trimis de la Domnul meu pentru voi, deci trimite cu mine pe fiii lui Israel, și eliberează-i de sub robie și asuprire!"

(106) I-a zis Faraon lui Moise: „Dacă ai venit cu un semn, așa cum susții, atunci adu-l [să îl vedem] dacă ești sincer în cele pe care le spui!"

(107) Atunci Moise a aruncat toiagul său și el s-a transformat într-un șarpe mare, în fața celor care îl priveau.

(108) Și a scos mâna sa și a lăsat-o la vedere prin deschizătura cămășii sale la piept sau sub subțiori, și ea era albă, fără să fi fost atinsă de lepră, strălucind în fața celor care o priveau.

(109) Au zis atunci dregătorii și căpeteniile [din neamul lui Faraon], când au văzut preschimbarea toiagului lui Moise în șarpe și transformarea culorii mâinii sale, fără să fi fost atinsă de lepră „Moise nu este decât un vrăjitor iscusit în știința vrăjitoriei!

(110) El voiește prin cele pe care le plinește să vă scoată pe voi din pământul vostru!", adică din Egipt. Apoi, Faraon le-a cerut sfatul în privința lui Moise (pacea fie asupra sa) spunându-le: „Deci ce mă sfătuiți [în această privință]?"

(111) Ei i-au zis lui Faraon: „Amână-l pe Moise și pe fratele lui Aaron și trimite în orașe strângători ai tuturor vrăjitorilor aflați în ele.

(112) Iar cei pe care i-ai trimis pentru adunarea vrăjitorilor să-i aducă la tine pe cei mai iscusiți dintre aceștia, întru plinirea vrăjitoriei!" (113) Și Faraon a trimis să fie adunați vrăjitorii, iar atunci când ei au venit la Faraon l-au întrebat dacă vor avea parte de răsplată, dacă îl vor învinge pe Moise și vor fi biruitori asupra lui?

(114) Faraon le-a răspuns lor: „Da! Voi veți avea o răsplată și o recompensă, și veți fi voi dintre cei apropiați mie în ranguri!”

(115) Atunci, vrăjitorii au spus semețindu-se și fiind convinși de învingerea lui Moise: „O, Moise! Alege ce vrei - să arunci tu primul ori suntem noi cei care aruncă primii?"

(116) Le-a răspuns Moise, convins de izbânda de la Domnul său fără a îi păsa de ei: „Aruncați voi mai întâi frânghiile și toiegele voastre!" Și când au aruncat ei, au fermecat ochii oamenilor, făcându-i să nu mai priceapă corect și i-au înfricoșat, aducând o vrajă mare în ochii lor!

(117) Și Allah i-a revelat profetului și interlocutorului Său – Moise (pacea fie asupra sa): „O, Moise! Aruncă toiagul tău!" Și l-a aruncat și iată că el s-a transformat într-un șarpe care a început să înșface și să înghită frânghiile și toiegele lor pe care le foloseau pentru a preschimba realitatea și a-i amăgi pe oameni că sunt șerpi adevărați.

(118) Și astfel, adevărul a ieșit la iveală și a fost vădită sinceritatea celor cu care venise Moise (pacea fie asupra sa), și s-a vădit nedreptatea celor cărora le dădeau curs vrăjitorii.

(119) Așadar, au fost biruiți și învinși și a ieșit învingător Moise din această înfruntare, iar ei s-au întors rușinați [și înjosiți].

(120) Și atunci când vrăjitorii au văzut măreția atotputerniciei lui Allah și au văzut semnele clare [ale acesteia], nu au avut de ales decât să se arunce în genunchi, prosternându-se Lui, Preaslăvitul și Preaînaltul.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Din înțelepciunea lui Allah și îndurarea Sa și aceea că a făcut semnele doveditoare ale profeției fiecărui trimis dintre cele care pot fi pricepute de poporul său și în care aceștia excelau. 2 - Cu adevărat, Faraon era un om, infim și neajutorat, altfel nu ar fi avut nevoie de ajutorul vrăjitorilor pentru a-l înfrunta pe Moise (pacea fie asupra sa). 3 - Ceea ce indică slăbiciunea vrăjitorilor, este faptul că ei cereau suportul diavolilor care îi ajutau, și faptul că ei i-au cerut lui Faraon averi și o poziție bună [în schimbul ajutorului lor].

قَالُوٓاْ ءَامَنَّا بِرَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ١٢١ رَبِّ مُوسَىٰ وَهَٰرُونَ ١٢٢ قَالَ
فِرۡعَوۡنُ ءَامَنتُم بِهِۦ قَبۡلَ أَنۡ ءَاذَنَ لَكُمۡۖ إِنَّ هَٰذَا لَمَكۡرٞ
مَّكَرۡتُمُوهُ فِي ٱلۡمَدِينَةِ لِتُخۡرِجُواْ مِنۡهَآ أَهۡلَهَاۖ فَسَوۡفَ تَعۡلَمُونَ
١٢٣ لَأُقَطِّعَنَّ أَيۡدِيَكُمۡ وَأَرۡجُلَكُم مِّنۡ خِلَٰفٖ ثُمَّ لَأُصَلِّبَنَّكُمۡ
أَجۡمَعِينَ ١٢٤ قَالُوٓاْ إِنَّآ إِلَىٰ رَبِّنَا مُنقَلِبُونَ ١٢٥ وَمَا تَنقِمُ مِنَّآ
إِلَّآ أَنۡ ءَامَنَّا بِـَٔايَٰتِ رَبِّنَا لَمَّا جَآءَتۡنَاۚ رَبَّنَآ أَفۡرِغۡ عَلَيۡنَا صَبۡرٗا
وَتَوَفَّنَا مُسۡلِمِينَ ١٢٦ وَقَالَ ٱلۡمَلَأُ مِن قَوۡمِ فِرۡعَوۡنَ أَتَذَرُ مُوسَىٰ
وَقَوۡمَهُۥ لِيُفۡسِدُواْ فِي ٱلۡأَرۡضِ وَيَذَرَكَ وَءَالِهَتَكَۚ قَالَ سَنُقَتِّلُ
أَبۡنَآءَهُمۡ وَنَسۡتَحۡيِۦ نِسَآءَهُمۡ وَإِنَّا فَوۡقَهُمۡ قَٰهِرُونَ ١٢٧
قَالَ مُوسَىٰ لِقَوۡمِهِ ٱسۡتَعِينُواْ بِٱللَّهِ وَٱصۡبِرُوٓاْۖ إِنَّ ٱلۡأَرۡضَ
لِلَّهِ يُورِثُهَا مَن يَشَآءُ مِنۡ عِبَادِهِۦۖ وَٱلۡعَٰقِبَةُ لِلۡمُتَّقِينَ ١٢٨
قَالُوٓاْ أُوذِينَا مِن قَبۡلِ أَن تَأۡتِيَنَا وَمِنۢ بَعۡدِ مَا جِئۡتَنَاۚ قَالَ
عَسَىٰ رَبُّكُمۡ أَن يُهۡلِكَ عَدُوَّكُمۡ وَيَسۡتَخۡلِفَكُمۡ فِي ٱلۡأَرۡضِ
فَيَنظُرَ كَيۡفَ تَعۡمَلُونَ ١٢٩ وَلَقَدۡ أَخَذۡنَآ ءَالَ فِرۡعَوۡنَ
بِٱلسِّنِينَ وَنَقۡصٖ مِّنَ ٱلثَّمَرَٰتِ لَعَلَّهُمۡ يَذَّكَّرُونَ ١٣٠

(121) Au zis vrăjitorii: „Noi credem în Domnul lumilor.” (122) În Domnul lui Moise și Aaron (pacea fie asupra lor), căci El este Cel îndreptățit să fie adorat, fără de nimeni altcineva dintre idolii pretinși. (123) Atunci Faraon zise, amenințându-i, după ce aceștia au acceptat credința în Allah, Unicul: „Ați crezut voi în Moise mai înainte ca eu să vă îngădui? Credința voastră în Moise și încrederea în cele cu care el a venit este un vicleșug și o înșelătorie, pe care voi împreună cu Moise ați urzit-o față de cetate, pentru ca să scoateți din ea poporul ei. Dar veți afla voi în curând, o, vrăjitorilor, ce pedeapsă vă va ajunge și ce pedeapsă se va abate asupra voastră!
(124) Vă voi tăia fiecăruia dintre voi mâna sa dreaptă și piciorul stâng sau mâna stângă și piciorul drept [în cruciș] și apoi vă voi atârna pe voi toți pe trunchiurile palmierilor ca o pedeapsă pentru voi și o înfricoșare pentru oricine va fi martor la această întâmplare!" (125) Au răspuns vrăjitorii amenințării lui Faraon: „Noi către Domnul nostru, Unicul, ne întoarcem și noi nu ne temem de cele cu care tu ne ameninți!” (126) Tu nu ne respingi pe noi și nu ne ameninți, o, Faraon, decât pentru că noi am crezut în semnele Domnului nostru, atunci când ele ne-au venit prin Moise. Și dacă acesta este un păcat de care să fim acuzați, atunci să fie păcatul nostru. Apoi și-au îndreptat rugile lor către Allah, rugându-se și implorând: „Domnul nostru, revarsă asupra noastră răbdare, până ce aceasta ne va împresura pe noi și ne va face fermi întru adevăr, și fă-ne pe noi să murim musulmani, cu desăvârșire supuși poruncii Tale și urmași ai profetului Tău!" (127) I-au zis căpeteniile și mai marii neamul lui Faraon acestuia, înverșunându-l împotriva lui Moise și a dreptcredincioșilor care erau împreună cu el: „Oare vrei tu, o, Faraon, să-i lași pe Moise și pe neamul lui să facă stricăciune în țară și să te părăsească pe tine și pe zeii tăi și să cheme la adorarea numai a lui Allah, Unicul?" A răspuns Faraon: „Îi vom măcelări pe fiii neamului lui Israel și le vom lăsa în viață doar pe femeile lor, pentru a ne sluji. Noi vom fi deasupra lor, asupritori, izbânditori și stăpânitori!" (128) Moise a zis către neamul său, sfătuindu-i: „O, popor al meu! Rugați-vă lui Allah, Unicul, pentru ajutor și respingerea a ceea ce este rău și atragerea a ceea ce este bun pentru voi. și fiți răbdători la încercările în care voi vă aflați. Căci al lui Allah, Unicul, este pământul și acesta nu este nici al lui Faraon și nici al altcuiva, să poată hotărî în privința lui. Și Allah îl dă moștenire cui voiește dintre robii Săi. Iar sfârșitul cel bun pe pământ nu este decât al dreptcredincioșilor, care plinesc poruncile Domnului lor și se feresc de restricțiile Lui. Pământul este al acestora, în pofida încercărilor și greutăților care se abat asupra lor." (129) Oamenii lui Moise (pacea fie asupra sa) din neamul lui Israel i-au răspuns: „O, Moise! Noi am fost încercați prin asuprirea lui Faraon și am avut de îndurat din partea lui uciderea fiilor noștri și lăsarea în viață numai a fiicelor noastre, înainte ca tu să vii la noi!” Dar Moise (pacea fie asupra sa) le-a răspuns sfătuindu-i și vestindu-le bucurie: „S-ar putea ca Domnul vostru să-l nimicească pe dușmanul vostru, Faraon, și pe oamenii săi, și să vă facă pe voi stăpâni pe acest pământ după el, pentru ca să se știe după aceasta ce faceți voi, dacă veți crede sau veți fi necredincioși!” (130) Și am cercat Noi pe neamul lui Faraon cu secetă și foamete și i-am încercat pe ei cu lipsă de roade, dându-le posibilitatea să ia aminte că cele ce s-au abătut asupra lor sunt o pedeapsă de la Allah pentru necredința lor, și își vor cere astfel iertare de la Allah!

Dintre pildele acestor versete: 1 - Atitudinea luată de vrăjitori și recunoașterea publică și curajoasă a credinței lor este un indiciu al faptului că omul, dacă a ținut în frâu poftele și dorințele sale și, s-a conformat rațiunii și gândirii drepte, va veni cu repeziciune către acceptarea credinței adevărate, odată cu vădirea dovezilor acesteia. 2 - Cei care cred în Allah și în Ziua de Apoi sunt cei mai fermi dintre oameni și cei mai bravi și mai răbdători în vremurile de criză, încercare și luptă. 3 - Cei care trag beneficii de pe urma celor aflați la conducere sunt cei care îl incită și îl provocă pe conducător să se confrunte cu oamenii credinței, întrucât supraviețuirea și rămânerea la conducere a conducătorului este o condiție pentru menținerea intereselor lor. 4 - Printre motivele secetei și ale scumpirilor se numără nedreptatea și nelegiuirea.

فَإِذَا جَآءَتۡهُمُ ٱلۡحَسَنَةُ قَالُواْ لَنَا هَٰذِهِۦۖ وَإِن تُصِبۡهُمۡ سَيِّئَةٞ
يَطَّيَّرُواْ بِمُوسَىٰ وَمَن مَّعَهُۥٓۗ أَلَآ إِنَّمَا طَٰٓئِرُهُمۡ عِندَ ٱللَّهِ
وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَهُمۡ لَا يَعۡلَمُونَ ١٣١ وَقَالُواْ مَهۡمَا تَأۡتِنَا بِهِۦ
مِنۡ ءَايَةٖ لِّتَسۡحَرَنَا بِهَا فَمَا نَحۡنُ لَكَ بِمُؤۡمِنِينَ ١٣٢ فَأَرۡسَلۡنَا
عَلَيۡهِمُ ٱلطُّوفَانَ وَٱلۡجَرَادَ وَٱلۡقُمَّلَ وَٱلضَّفَادِعَ وَٱلدَّمَ
ءَايَٰتٖ مُّفَصَّلَٰتٖ فَٱسۡتَكۡبَرُواْ وَكَانُواْ قَوۡمٗا مُّجۡرِمِينَ
١٣٣ وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيۡهِمُ ٱلرِّجۡزُ قَالُواْ يَٰمُوسَى ٱدۡعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا
عَهِدَ عِندَكَۖ لَئِن كَشَفۡتَ عَنَّا ٱلرِّجۡزَ لَنُؤۡمِنَنَّ لَكَ
وَلَنُرۡسِلَنَّ مَعَكَ بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ ١٣٤ فَلَمَّا كَشَفۡنَا عَنۡهُمُ
ٱلرِّجۡزَ إِلَىٰٓ أَجَلٍ هُم بَٰلِغُوهُ إِذَا هُمۡ يَنكُثُونَ ١٣٥ فَٱنتَقَمۡنَا
مِنۡهُمۡ فَأَغۡرَقۡنَٰهُمۡ فِي ٱلۡيَمِّ بِأَنَّهُمۡ كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَا وَكَانُواْ عَنۡهَا
غَٰفِلِينَ ١٣٦ وَأَوۡرَثۡنَا ٱلۡقَوۡمَ ٱلَّذِينَ كَانُواْ يُسۡتَضۡعَفُونَ
مَشَٰرِقَ ٱلۡأَرۡضِ وَمَغَٰرِبَهَا ٱلَّتِي بَٰرَكۡنَا فِيهَاۖ وَتَمَّتۡ كَلِمَتُ
رَبِّكَ ٱلۡحُسۡنَىٰ عَلَىٰ بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ بِمَا صَبَرُواْۖ وَدَمَّرۡنَا
مَا كَانَ يَصۡنَعُ فِرۡعَوۡنُ وَقَوۡمُهُۥ وَمَا كَانُواْ يَعۡرِشُونَ ١٣٧

(131) Şi când neamul lui Faraon avea parte de belşug, fructe bune şi preţuri ieftine, atunci ziceau ei: „Acestea ne-au fost date nouă pentru că noi le merităm şi ele ni se cuvin nouă!" Iar dacă se abătea asupra lor ceva rău, precum seceta sau foametea, sau multe boli, precum şi alte nenorociri, atunci ei le puneau pe seama lui Moise şi a celor care erau cu el din neamul lui Israel şi vedeau semn rău în aceştia. Însă adevărul este că toate cele care se abat asupra lor din acestea se întâmplă prin rânduirea lui Allah, Preaslăvitul, şi, nici ei, şi nici Moise, nu au vreun merit întru aceasta, în afară de cele ce au venit din ruga lui Moise asupra lor. Însă cei mai mulţi dintre ei nu ştiu şi vor pune acestea pe seama altcuiva în afară de Allah!
(132) Şi au zis oamenii lui Faraon lui Moise (pacea fie asupra sa) împotrivindu-se adevărului: „Orice semn sau indiciu ne vei aduce, şi orice dovadă ne vei oferi întru dovedirea nelegiuirii celor în care noi ne aflăm şi adevărul celor cu care tu ai venit, noi nu vom crede în ele!"
(133) Şi Noi am trimis asupra lor potopul, ca o pedeapsă pentru ei, datorită minciunilor şi încăpăţânării lor, iar grânele şi roadele lor au fost înecate. Şi am trimis asupra lor lăcustele care au mâncat recoltele lor. Şi am trimis asupra lor şi culturilor lor păduchii. Şi am trimis asupra lor broaştele, şi acestea au umplut vasele, le-a stricat mâncarea şi le-a tulburat somnul lor. Şi am trimis asupra lor sângele, şi toate izvoarele şi râurile lor s-au transformat în sânge. Noi am trimis toate acestea ca semne desluşite, una câte una, succedându-se. Însă în pofida tuturor pedepselor care s-au abătut asupra lor, ei s-au îngâmfat şi s-au semeţit faţă de credinţa în Allah şi în sinceritatea celor cu care a venit Moise (pacea fie asupra sa) şi au fost un neam de păcătoşi, care nu se delăsau de nelegiuiri şi nici nu erau călăuziţi întru adevăr. (134) Şi când a venit asupra lor pedeapsa, datorită acestor lucruri, ei s-au îndreptat către Moise zicând: „O, Moise! Roagă-te pentru noi Stăpânului tău, după ce El te-a ales pe tine şi te-a binecuvântat cu profeţia şi după legământul pe care l-a făcut cu tine în privinţa ridicării pedepsei de deasupra noastră prin căinţă, să îndepărteze de la noi pedeapsa ce s-a abătut asupra noastră! Şi de ne vei izbăvi de pedeapsă, vom crede în tine şi-i vom lăsa să plece împreună cu tine pe fiii lui Israel şi îi vom elibera pe ei!" (135) Iar când i-am izbăvit Noi de pedeapsă până la un termen stabilit, înainte de distrugerea lor prin înecare, ei au respins cele asupra cărora se legaseră, şi anume credinţa [în cele venite de la Allah] şi eliberarea fiilor lui Israel, pe care trebuia să îi trimită cu Moise (pacea fie asupra sa). (136) Şi atunci când a venit timpul stabilit pentru distrugerea lor, am pogorât asupra lor mânia Noastră şi i-am înecat în mare, pentru că ei au luat drept minciună semnele lui Allah şi au respins cele ce au indicat adevărul, în care nu există nicio îndoială. (137) Şi pe oamenii care au fost oprimaţi de Faraon şi poporul său i-am făcut moştenitori peste ţinuturile de răsărit ale pământului şi peste ţinuturile lui de apus, aici avându-se în vedere ţările Şamului, aceste ţinuturi pe care Noi le-am binecuvântat prin răsărirea plantelor şi fructelor lor, în cel mai complet mod cu putinţă. O, Profetule! Şi Cuvântul cel mai frumos al Domnului tău asupra fiilor lui Israel s-a împlinit, şi el este amintit în Coran: „Însă Noi am dorit să Ne arătăm îndurarea faţă de aceia care au fost socotiţi slabi pe pământ şi să-i facem pe ei pilde [de credinţă] şi să-i facem pe ei moştenitori." [Coran, 28:5] Şi Allah i-a întărit pe ei pe pământ, datorită răbdării lor în faţa asupririi lui Faraon şi a poporului său. Şi Noi am nimicit ceea ce a durat Faraon - grădini, locuinţe şi castelele pe care ei le ridicau.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Binele şi răul, faptele bune şi faptele rele, toate se produc prin porunca şi orânduirea lui Allah, şi nimic nu poate exista în afara acestora. 2 - În condiţii de încercare şi nenorociri, oamenii de îndreaptă în mod natural către căutarea refugiului la Allah, urmându-şi credinţa aflată în natura lor înnăscută. 3 - Este indicat dreptcredinciosului să contempleze semnele lui Allah şi rânduiala Sa în privinţa oamenilor, precum şi a factorilor determinanţi şi a consecinţelor acestora. 4 - Puterea oamenilor şi a naţiunilor păleşte în faţa măreţiei puterii lui Allah, iar credinţa în Allah este sursa puterii desăvârşite. 5 - Allah îi răsplăteşte pe robii Săi cei dreptcredincioşi şi răbdători cu întărirea lor pe pământ, după ce ei fuseseră slabi şi neajutoraţi mai înainte.

وَجَٰوَزۡنَا بِبَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ ٱلۡبَحۡرَ فَأَتَوۡاْ عَلَىٰ قَوۡمٖ يَعۡكُفُونَ
عَلَىٰٓ أَصۡنَامٖ لَّهُمۡۚ قَالُواْ يَٰمُوسَى ٱجۡعَل لَّنَآ إِلَٰهٗا كَمَا
لَهُمۡ ءَالِهَةٞۚ قَالَ إِنَّكُمۡ قَوۡمٞ تَجۡهَلُونَ ١٣٨ إِنَّ هَٰٓؤُلَآءِ مُتَبَّرٞ
مَّا هُمۡ فِيهِ وَبَٰطِلٞ مَّا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ١٣٩ قَالَ أَغَيۡرَ ٱللَّهِ
أَبۡغِيكُمۡ إِلَٰهٗا وَهُوَ فَضَّلَكُمۡ عَلَى ٱلۡعَٰلَمِينَ ١٤٠ وَإِذۡ أَنجَيۡنَٰكُم
مِّنۡ ءَالِ فِرۡعَوۡنَ يَسُومُونَكُمۡ سُوٓءَ ٱلۡعَذَابِ يُقَتِّلُونَ
أَبۡنَآءَكُمۡ وَيَسۡتَحۡيُونَ نِسَآءَكُمۡۚ وَفِي ذَٰلِكُم بَلَآءٞ
نصف الحزب ١٧ مِّن رَّبِّكُمۡ عَظِيمٞ ١٤١ ۞ وَوَٰعَدۡنَا مُوسَىٰ ثَلَٰثِينَ لَيۡلَةٗ
وَأَتۡمَمۡنَٰهَا بِعَشۡرٖ فَتَمَّ مِيقَٰتُ رَبِّهِۦٓ أَرۡبَعِينَ لَيۡلَةٗۚ وَقَالَ
مُوسَىٰ لِأَخِيهِ هَٰرُونَ ٱخۡلُفۡنِي فِي قَوۡمِي وَأَصۡلِحۡ وَلَا تَتَّبِعۡ
سَبِيلَ ٱلۡمُفۡسِدِينَ ١٤٢ وَلَمَّا جَآءَ مُوسَىٰ لِمِيقَٰتِنَا وَكَلَّمَهُۥ
رَبُّهُۥ قَالَ رَبِّ أَرِنِيٓ أَنظُرۡ إِلَيۡكَۚ قَالَ لَن تَرَىٰنِي وَلَٰكِنِ
ٱنظُرۡ إِلَى ٱلۡجَبَلِ فَإِنِ ٱسۡتَقَرَّ مَكَانَهُۥ فَسَوۡفَ تَرَىٰنِيۚ فَلَمَّا
تَجَلَّىٰ رَبُّهُۥ لِلۡجَبَلِ جَعَلَهُۥ دَكّٗا وَخَرَّ مُوسَىٰ صَعِقٗاۚ فَلَمَّآ
أَفَاقَ قَالَ سُبۡحَٰنَكَ تُبۡتُ إِلَيۡكَ وَأَنَا۠ أَوَّلُ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ١٤٣

138 Şi i-am făcut Noi pe fiii lui Israel să treacă Marea, atunci când Moise a lovit-o cu toiagul său şi ea s-a despicat. Şi au venit ei la un neam care se închina unor idoli în loc să-l adore pe Allah. Atunci, neamul lui Israel i-a zis lui Moise: „O, Moise! Fă-ne nouă o zeitate pe care să o adorăm, aşa cum au aceştia un zeu pe care îl adoră fără de Allah!” Dar Moise le-a răspuns lor: „O, neamul meu! Voi sunteţi un neam de neştiutori în privinţa preamăririi şi unicităţii care I se cuvin lui Allah, precum şi în privinţa celor care nu se cuvin Lui, precum facerea de asociaţi în adorare şi adorarea altcuiva în afară de El!

139 Cu adevărat, aceştia ce persistă în adorarea idolilor lor, pierduţi sunt şi în deşert este adorarea lor şi a tot ceea ce fac ei, şi au fost anulate toate cele [bune] pe care le făceau dintre faptele de supunere, din cauza asocierii şi a altcuiva împreună cu Allah întru adorare!”

140 A zis Moise poporului său: „O. oamenii mei! Cum [de îmi cereţi voi] să vă caut vouă o altă divinitate în afară lui Allah, pe care să o adoraţi, de vreme ce voi aţi văzut multe dintre semnele Sale mărețe. Iar El, Preaslăvitul şi Preaînaltul v-a pus pe voi mai presus de toate lumile timpurilor voastre prin cele cu care v-a binecuvântat, precum nimicirea duşmanilor voştri, şi moştenirea de către voi a pământului şi întărirea voastră pe el?!”

141 O, neam al lui Israel! Aduceţi-vă aminte când Noi v-am izbăvit pe voi prin salvarea voastră de înjosirea neamului lui Faraon, care v-a supus la chinuri multiple, prin măcelărirea fiilor voştri şi lăsarea în viaţă doar a fiicelor voastre, pentru a-i servi pe ei. Şi în această izbăvire a voastră de Faraon şi poporul său, a fost o încercare măreaţă de la Domnul vostru, care va impune vouă mulţumirea [şi lăudarea Sa]!

142 Şi Allah i-a hotărât [un termen] pentru a-l întâlni profetului Său Moise, după treizeci de nopţi, pe care le-a întregit cu încă alte zece, astfel încât au devenit patruzeci de nopţi. Şi i-a spus Moise fratelui sau Aaron, atunci când a venit timpul pentru a merge să Îl întâlnească pe Domnul său: „O, Aaron! Ţine-mi locul la neamul meu şi îndreaptă-i pe ei, cu diplomaţie şi blândeţe, şi nu urma drumul celor care aduc stricăciune prin săvârşirea de păcate, şi să nu fii tu dintre susţinătorii celor nesupuşi.

143 Şi atunci când a venit Moise pentru întâlnirea Domnul său la timpul hotărât pentru aceasta, şi anume patruzeci de nopţi, şi a vorbit cu el Domnul său, despre porunci, şi interdicţii şi altele, şi-a dorit el să îl vadă pe Domnul său şi i-a cerut aceasta. Iar Allah Preaslăvitul şi Preaînaltul i-a răspuns: „Tu nu Mă vei [putea] vedea în viaţa lumească, datorită neputinţei tale; însă priveşte la acest munte atunci când Eu Mă voi arata lui, şi dacă el va rămâne neclintit, atunci Mă vei vedea, însă dacă el se va prăbuşi la pământ, tu nu Mă vei vedea în această viaţă lumească!" Atunci când Allah I s-a arătat, s-a făcut muntele una cu pământul, şi Moise a căzut inconştient. Iar când şi-a venit în fire, a zis: „Mărire Ţie, o, Doamne! Eu te preamăresc pe Tine şi Te ridic deasupra a tot ceea ce nu se cuvine Ţie! Mă întorc la Tine căidu-mă pentru că Ţi-am cerut să Te văd, şi sunt cel dintâi din poporul meu dintre credincioşi!"

Dintre pildele acestor versete:

1 - Cele întâmplate confirmă faptul că neamul lui Israel treceau dintr-o rătăcire în alta, în pofida existenţei profetului lui Allah – Moise, printre ei. 2 - Dintre expresiile înşelării unei naţiuni, este şi înfrumuseţarea a ceea ce este urât şi urâţirea a ceea ce este bun, urmând unor presupuneri şi pofte şi dorinţe. 3 - Îmbunătăţirea naţiunii şi închiderea porţilor fărădelegilor este un obiectiv nobil al tuturor profeţilor şi propovăduitorilor. 4 - Allah Preaînaltul a hotărât ca niciuna dintre creaţiile Sale să nu Îl poată vedea în această viaţă lumească, şi îl va binecuvânta şi înnobila cu abilitatea de a-L vedea în Viaţa de Apoi, pe acela dintre robii Săi pe care El îl iubeşte.

قَالَ يَٰمُوسَىٰٓ إِنِّي ٱصۡطَفَيۡتُكَ عَلَى ٱلنَّاسِ بِرِسَٰلَٰتِي وَبِكَلَٰمِي
فَخُذۡ مَآ ءَاتَيۡتُكَ وَكُن مِّنَ ٱلشَّٰكِرِينَ ١٤٤ وَكَتَبۡنَا
لَهُۥ فِي ٱلۡأَلۡوَاحِ مِن كُلِّ شَيۡءٖ مَّوۡعِظَةٗ وَتَفۡصِيلٗا لِّكُلِّ
شَيۡءٖ فَخُذۡهَا بِقُوَّةٖ وَأۡمُرۡ قَوۡمَكَ يَأۡخُذُواْ بِأَحۡسَنِهَاۚ سَأُوْرِيكُمۡ
دَارَ ٱلۡفَٰسِقِينَ ١٤٥ سَأَصۡرِفُ عَنۡ ءَايَٰتِيَ ٱلَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ
فِي ٱلۡأَرۡضِ بِغَيۡرِ ٱلۡحَقِّ وَإِن يَرَوۡاْ كُلَّ ءَايَةٖ لَّا يُؤۡمِنُواْ بِهَا
وَإِن يَرَوۡاْ سَبِيلَ ٱلرُّشۡدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلٗا وَإِن يَرَوۡاْ سَبِيلَ
ٱلۡغَيِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلٗاۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمۡ كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَا
وَكَانُواْ عَنۡهَا غَٰفِلِينَ ١٤٦ وَٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَا
وَلِقَآءِ ٱلۡأٓخِرَةِ حَبِطَتۡ أَعۡمَٰلُهُمۡۚ هَلۡ يُجۡزَوۡنَ إِلَّا مَا كَانُواْ
يَعۡمَلُونَ ١٤٧ وَٱتَّخَذَ قَوۡمُ مُوسَىٰ مِنۢ بَعۡدِهِۦ مِنۡ حُلِيِّهِمۡ
عِجۡلٗا جَسَدٗا لَّهُۥ خُوَارٌۚ أَلَمۡ يَرَوۡاْ أَنَّهُۥ لَا يُكَلِّمُهُمۡ
وَلَا يَهۡدِيهِمۡ سَبِيلًاۘ ٱتَّخَذُوهُ وَكَانُواْ ظَٰلِمِينَ ١٤٨
وَلَمَّا سُقِطَ فِيٓ أَيۡدِيهِمۡ وَرَأَوۡاْ أَنَّهُمۡ قَدۡ ضَلُّواْ قَالُواْ لَئِن
لَّمۡ يَرۡحَمۡنَا رَبُّنَا وَيَغۡفِرۡ لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ ٱلۡخَٰسِرِينَ ١٤٩

144 Allah a grăit lui Moise: „O, Moise! Te-am ales, și te-am favorizat dintre toți oamenii, pentru a primi mesajele Mele, atunci când te-am trimis la neamul lui Israel, vorbindu-ți în mod direct, fără de intermediar! Deci primește ceea ce-ți dau ca o înnobilare de la Allah și fii dintre cei mulțumitori lui Allah datorită acestui Har Nemărginit pogorât asupra ta!"

145 Și Noi i-am scris lui Moise pe table de lemne și din alte materiale, îndemnare despre toate lucrurile de care are nevoie neamul lui Israel, atât în privința vieții lumești, cât și a Vieții de Apoi; și propovăduire pentru cei ce se lasă conduși de ele, tâlcuire despre toate lucrurile care se cer a fi tâlcuite. „Ține-le, așadar, - o, Moise! -, cu putere și străduință și poruncește poporului tău – neamul lui Israel, să primească ce e mai bun în ele și mai plin de răsplată, precum plinirea celor care li s-au poruncit în cel mai bun mod cu putință, răbdarea și iertarea! Apoi vă voi arăta vouă sălașul celor abătuți de la porunca Mea și de sub supunerea față de Mine, și nimicirea și distrugerea către care aceștia se îndreaptă.

146 Voi să-i îndepărtez de la înțelegerea semnelor Mele pe cei care sunt îngâmfați, pe pământ, pe nedrept. Și voi să-i îndepărtez de la înțelegerea versetelor Cărții Mele pe cei care se semețesc deasupra robilor lui Allah și a Adevărului, fără dreptate. Chiar de-ar vedea ei fiecare semn, tot nu ar crede în el, datorită respingerii și ignorării lor și a nesupunerii lor față de Allah și față de profetul Său. Iar dacă văd calea cea bună, care duce la obținerea Mulțumirii lui Allah, ei nu pășesc pe ea și nici nu o doresc; dar dacă văd calea amăgirilor și a rătăcirii, ce duce la Mânierea lui Allah, o primesc drept drum. Aceasta i-a atins pe ei pentru că ei țin drept mincinoase semnele mărețe ale lui Allah, ce dovedesc adevărul celor aduse de profeți și sunt nepăsători față de ele!

147 Iar aceia care țin drept mincinoase semnele Noastre care dovedesc adevărul profeților noștri, și au mințit în privința întâlnirii lui Allah în Ziua de Apoi, faptele lor [de tipul celor] de supunere vor fi în deșert; și ei nu vor fi răsplătiți pentru ele în Ziua Învierii, datorită pierderii condiției de bază pentru aceasta, și anume credința. Ei nu vor fi răsplătiți în Ziua Judecății decât pentru necredința lor în Allah și facerea de asociați Lui. Iar răsplata pentru aceasta nu poate fi alta decât sălășluirea veșnică în Foc.

148 Și neamul lui Moise a făcut, după ce el a plecat la întâlnirea cu Domnul său, din podoabele lor un vițel cu trup neînsuflețit, dar care avea și muget. Oare n-au băgat ei de seamă că el nu le vorbește și nici nu-i călăuzește pe nici un drum bun, nici material și nici spiritual; și nici nu le aduce lor vreun beneficiu, și nici nu îndepărtează de la ei vreo nenorocire?! L-au luat pe el drept Dumnezeu și au fost ei nelegiuiți față de ei înșiși prin aceasta.

149 Și când au avut remușcări și au ezitat și și-au dat seama că au rătăcit de la calea cea dreaptă prin luarea vițelului ca adorat împreună cu Allah, s-au îndreptat către Allah în rugăciune, zicând: „Dacă nu se va îndura Domnul nostru de noi prin facilitarea supunerii față de El, și nu ne va ierta nouă cele pe care le-am săvârșit prin adorarea vițelului, vom fi noi printre cei care au pierdut, atât viața lumească, cât și Viața de Apoi!"

Dintre pildele acestor versete: 1 - Robul lui Allah trebuie să fie dintre cei ce vădesc Harul lui Allah și binecuvântările Lui asupra sa, iar mulțumirea adusă lui Allah pentru binecuvântările dăruite este un factor favorizant pentru sporirea acestora. 2 - Omului i se impune făptuirea a ceea ce este cel mai bun în vorbele și faptele sale. 3 - Legea cea Sfântă trebuie primită cu fermitate, seriozitate și hotărâre în sensul supunerii și al împlinirii celor stipulate în aceasta, cu privire la dreptate și reformare [îmbunătățire] și la interzicerea stricăciunii și a nelegiuirii. 4 - Robului lui Allah i se impune ca, în cazul în care a greșit sau nu a fost drept în privința oferirii dreptului Domnului său, să recunoască gravitatea faptelor sale, cu înțelegere deplină a faptului că el nu poate afla alt apărător și alt ajutor împotriva lucrurilor de care s-a poticnit, decât la El.

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰٓ إِلَىٰ قَوۡمِهِۦ غَضۡبَٰنَ أَسِفٗا قَالَ بِئۡسَمَا خَلَفۡتُمُونِي
مِنۢ بَعۡدِيٓۖ أَعَجِلۡتُمۡ أَمۡرَ رَبِّكُمۡۖ وَأَلۡقَى ٱلۡأَلۡوَاحَ وَأَخَذَ بِرَأۡسِ
أَخِيهِ يَجُرُّهُۥٓ إِلَيۡهِۚ قَالَ ٱبۡنَ أُمَّ إِنَّ ٱلۡقَوۡمَ ٱسۡتَضۡعَفُونِي وَكَادُواْ
يَقۡتُلُونَنِي فَلَا تُشۡمِتۡ بِيَ ٱلۡأَعۡدَآءَ وَلَا تَجۡعَلۡنِي مَعَ ٱلۡقَوۡمِ
ٱلظَّٰلِمِينَ ١٥٠ قَالَ رَبِّ ٱغۡفِرۡ لِي وَلِأَخِي وَأَدۡخِلۡنَا فِي رَحۡمَتِكَۖ
وَأَنتَ أَرۡحَمُ ٱلرَّٰحِمِينَ ١٥١ إِنَّ ٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُواْ ٱلۡعِجۡلَ سَيَنَالُهُمۡ
غَضَبٞ مِّن رَّبِّهِمۡ وَذِلَّةٞ فِي ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَاۚ وَكَذَٰلِكَ نَجۡزِي
ٱلۡمُفۡتَرِينَ ١٥٢ وَٱلَّذِينَ عَمِلُواْ ٱلسَّيِّـَٔاتِ ثُمَّ تَابُواْ مِنۢ
بَعۡدِهَا وَءَامَنُوٓاْ إِنَّ رَبَّكَ مِنۢ بَعۡدِهَا لَغَفُورٞ رَّحِيمٞ ١٥٣
وَلَمَّا سَكَتَ عَن مُّوسَى ٱلۡغَضَبُ أَخَذَ ٱلۡأَلۡوَاحَۖ وَفِي نُسۡخَتِهَا
هُدٗى وَرَحۡمَةٞ لِّلَّذِينَ هُمۡ لِرَبِّهِمۡ يَرۡهَبُونَ ١٥٤ وَٱخۡتَارَ مُوسَىٰ
قَوۡمَهُۥ سَبۡعِينَ رَجُلٗا لِّمِيقَٰتِنَاۖ فَلَمَّآ أَخَذَتۡهُمُ ٱلرَّجۡفَةُ قَالَ
رَبِّ لَوۡ شِئۡتَ أَهۡلَكۡتَهُم مِّن قَبۡلُ وَإِيَّٰيَۖ أَتُهۡلِكُنَا بِمَا فَعَلَ
ٱلسُّفَهَآءُ مِنَّآۖ إِنۡ هِيَ إِلَّا فِتۡنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَن تَشَآءُ وَتَهۡدِي
مَن تَشَآءُۖ أَنتَ وَلِيُّنَا فَٱغۡفِرۡ لَنَا وَٱرۡحَمۡنَاۖ وَأَنتَ خَيۡرُ ٱلۡغَٰفِرِينَ ١٥٥

150 Și când s-a întors Moise la neamul său, mâniat și întristat pentru felul în care i-a găsit - adorând vițelul - i, a zis: „O, neamul meu! Mare rău ați săvârșit voi în urma mea, după ce am plecat de la voi, făcând ceea ce duce către distrugere și întristare. A fost, oare, grea pentru voi așteptarea mea și de aceea v-ați îndreptat voi către adorarea vițelului?!” Și a aruncat tablele, datorită mâniei și întristării puternice ce îl cuprinsese, și l-a apucat de cap și de barbă pe fratele său Aaron, și l-a tras spre el, pentru că el era cel care rămăsese alături de neamul său și nu îi oprise de la adorarea vițelului. Și Aaron i-a zis lui Moise, cerându-și iertare și implorându-l: „O, fiu al mamei mele! Poporul m-a ținut de slab și m-au umilit și au fost aproape să mă ucidă. Așadar, nu mă pedepsi pe mine, cu o pedeapsă care îi va face pe dușmani să se bucure de nenorocirea mea. Nu mă pune pe mine, din pricina supărării pe care o simți pentru că ei au adorat un idol în locul lui Allah, alături
de neamul celor nelegiuiți!”
151 Moise s-a rugat Domnului său, zicând: „Doamne, iartă-mi mie și fratelui meu și lasă-ne pe noi să intrăm întru îndurarea Ta și fă ca ea să ne cuprindă din toate părțile, căci Tu, o, Domnul nostru, ești Cel mai Îndurător dintre cei îndurători".

152 Pe cei ce au primit vițelul ca o divinitate pe care să o adore, îi va ajunge o puternică mânie de la Domnul lor și înjosire în această viață, datorită mânierii Domnului lor și a insultării Sale. Astfel îi răsplătim Noi pe cei care născocesc minciuni despre Allah.

153 Dar cu aceia care au săvârșit fapte rele, precum facerea de asociați lui Allah și săvârșirea de păcate, dar după aceea s-au căit lui Allah și au crezut și s-au oprit pe ei înșiși de la păcatele pe care le săvârșeau, cu adevărat, - o, tu, profetule! - Domnul tău este - după această cerere de iertare și reîntoarcere de la politeism la dreapta credință și de la păcate la supunere – Iertător și Îndurător față de ei, prin acoperirea păcatelor și iertarea
lor.
154 Și după ce s-a potolit mânia lui Moise (pacea fie asupra sa) și s-a liniștit, a luat tablele pe care le aruncase datorită mâniei sale și în aceasta se afla călăuzirea către ieșirea din rătăcire și vădirea adevărului. Și în ele este îndurare pentru aceia care sunt smeriți față de Domnul lor și se tem de pedeapsa Sa.

155 Și a ales Moise șaptezeci de bărbați dintre cei mai buni din neamul său, pentru a cere iertare Domnului lor pentru cele pe care le-au făcut cei neiscusiți dintre ei, prin adorarea vițelului. Iar Allah le-a stabilit lor un timp pentru întâlnire. Iar când au venit la timpul întâlnirii, s-au arătat cu îndrăzneală în fața lui Allah și i-au cerut lui Moise să Îl arate lor pe Allah în mod direct. Și i-a lovit pe ei un cutremur și au fost năuciți de groaza lui și au fost distruși. Moise s-a îndreptat cu smerenie către Domnul său și a zis: „Doamne, dacă Tu ai fi voit, i-ai fi putut pierde mai dinainte, și tot astfel și pe mine, înainte ca ei să vină la Tine. Oare vrei Tu să ne pierzi pentru ceea ce au săvârșit cei fără de minte dintre noi? Adorarea de către oamenii mei a vițelului nu este decât o încercare și un test de la Tine, cu care duci în rătăcire pe cine voiești (pe cei care o merită) și călăuzești pe cine voiești Tu. Tu ești Ocrotitorul nostru, deci iartă-ne nouă păcatele noastre și îndură-Te de noi, din mare îndurarea Ta, căci Tu ești cel mai bun dintre iertători!

Dintre pildele acestor versete: 1 - În aceste versete se află indicația faptului că acela care emite verdicte juridice greșite în pofida clarității dovezilor existente nu poate fi absolvit de vină în cazul în care este pus sub acuzație. Acest principu este cunoscut de către învățați sub denumirea de interpretare necorespunzătoare. 2 - Printre manierele împlinirii rugilor se află începerea cu ruga pentru propria persoană, așa cum a început și Moise (pacea fie asupra sa) atunci când a cerut iertarea pentru el însuși, în formă de politețe față de Allah pentru mânia care îl cuprinsese, apoi a cerut iertare pentru fratele lui și pentru cele cărora probabil acesta le-a dat curs în sensul neglijenței sau indulgenței întru descurajarea și împotrivirea față de cei care au adorat vițelul. 3 - Avertizarea împotriva maniei si efectul acesteia asupra minții omului, Allah prescriindu-i acestuia tăcerea, caci El este Cel care poruncește și Cel care interzice. 4 - Impunerea cu necesitate a protejării de mânia lui Allah și a temerii de pedeapsa Sa. Privește așadar la rangul pe care Moise (pacea fie asupra sa) îl avea la Domnul său și, în același timp, teama acestuia de mânia Lui.

ثلاثة أرباع الحزب ١٧

۞ وَٱكۡتُبۡ لَنَا فِي هَٰذِهِ ٱلدُّنۡيَا حَسَنَةٗ وَفِي ٱلۡأٓخِرَةِ
إِنَّا هُدۡنَآ إِلَيۡكَۚ قَالَ عَذَابِيٓ أُصِيبُ بِهِۦ مَنۡ أَشَآءُۖ وَرَحۡمَتِي
وَسِعَتۡ كُلَّ شَيۡءٖۚ فَسَأَكۡتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤۡتُونَ
ٱلزَّكَوٰةَ وَٱلَّذِينَ هُم بِـَٔايَٰتِنَا يُؤۡمِنُونَ ١٥٦ ٱلَّذِينَ يَتَّبِعُونَ
ٱلرَّسُولَ ٱلنَّبِيَّ ٱلۡأُمِّيَّ ٱلَّذِي يَجِدُونَهُۥ مَكۡتُوبًا عِندَهُمۡ
فِي ٱلتَّوۡرَىٰةِ وَٱلۡإِنجِيلِ يَأۡمُرُهُم بِٱلۡمَعۡرُوفِ وَيَنۡهَىٰهُمۡ
عَنِ ٱلۡمُنكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ ٱلطَّيِّبَٰتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيۡهِمُ
ٱلۡخَبَٰٓئِثَ وَيَضَعُ عَنۡهُمۡ إِصۡرَهُمۡ وَٱلۡأَغۡلَٰلَ ٱلَّتِي كَانَتۡ
عَلَيۡهِمۡۚ فَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ بِهِۦ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَٱتَّبَعُواْ
ٱلنُّورَ ٱلَّذِيٓ أُنزِلَ مَعَهُۥٓ أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡمُفۡلِحُونَ ١٥٧
قُلۡ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِنِّي رَسُولُ ٱللَّهِ إِلَيۡكُمۡ جَمِيعًا ٱلَّذِي
لَهُۥ مُلۡكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۖ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ يُحۡيِۦ وَيُمِيتُۖ
فَـَٔامِنُواْ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِ ٱلنَّبِيِّ ٱلۡأُمِّيِّ ٱلَّذِي يُؤۡمِنُ بِٱللَّهِ
وَكَلِمَٰتِهِۦ وَٱتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمۡ تَهۡتَدُونَ ١٥٨ وَمِن
قَوۡمِ مُوسَىٰٓ أُمَّةٞ يَهۡدُونَ بِٱلۡحَقِّ وَبِهِۦ يَعۡدِلُونَ ١٥٩

(156) Și fă-ne pre noi dintre aceia pe care i-ai înnobilat în această viață cu binecuvântări, și sănătate, și I-ai călăuzit către faptele bune, și dintre supușii Tăi cei dreptcredincioși cărora le-ai promis Paradisul în Viața de Apoi. Noi ne căim Ție și iată că ne întoarcem la Tine, recunoscându-ne greșelile." A grăit Allah Preaînaltul: „Cu pedeapsa Mea îi ajung pe cine voiesc Eu dintre cei ce fac fapte ce atrag pedepsirea, iar îndurarea Mea cuprinde toate lucrurile în această viață lumească. Nu există nicio creație pe care să nu o fi ajuns Îndurarea lui Allah, și pe care să nu o fi cuprins binecuvântările și harul Său. Și va prescrie Îndurarea Lui în Viața de Apoi acelora care se tem de Allah. prin împlinirea poruncilor Sale și depărtarea de restricțiile Sale, precum și acelora ce dau Dania din averile lor celor care o merită de drept și celor care cred în semnele Lui.
(157) Aceia care îl urmează pe Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), profetul cel neînvățat, care nu știe să scrie și nici să citească, ci [totul] i-a fost revelat de Domnul său, despre al cărui nume și despre cele cu care el va veni se află scris în Tora pogorâtă lui Moise (pacea fie asupra sa) și în Evanghelia pogorâtă lui Iisus (pacea fie asupra sa). El le poruncește ceea ce este cunoscut ca fiind bun și benefic și-i oprește de la ceea ce este considerat și recunoscut ca fiind urât de o minte dreaptă și de natura umană înnăscută sănătoasă, și le îngăduie lor bunătățile care nu le sunt nocive dintre mâncăruri și băuturi și luarea în căsătorie a femeilor, oprindu-i de la cele necurate dintre acestea, și-i ușurează pe ei de povara lor și de prescripțiile stricte pe care ei le aveau, precum uciderea celui care a comis o omucidere, indiferent dacă a făcut aceasta în mod voit sau fără intenție. Iar cei ce cred în el din neamul lui Israel și dintre ceilalți oameni, și îi acordă valoarea cuvenită, îl recunosc pe el, îl susțin și îl ajută împotriva celor care îl atacă dintre necredincioși, și urmează Coranul care i-a fost pogorât ca o lumina călăuzitoare, aceia sunt cei izbânditori, care vor obține ceea ce își doresc și vor fi feriți de ceea ce se tem."
(158) O, tu, Profetule! Spune: „O, voi, oameni! Eu sunt pentru voi toți, arabi și nearabi, trimisul lui Allah, Cel căruia Îi aparține împărăția cerurilor și împărăția pământului. Nu există altă divinitate adorată întru dreptate în afară de El, Preaslăvitul! El dă viață și El dă moarte. O, voi, oameni! Deci credeți în Allah și în Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) – trimisul și profetul Său [cel neînvățat], care nu citește și nici nu scrie, ci a venit cu cele care i-au fost revelate lui de Domnul său; și care crede în Allah și crede în cele ce i-au fost pogorâte lui, precum și în cele care au fost pogorâte tuturor profeților de dinainte, fără nicio deosebire între aceștia. Așadar, urmați-l întru cele cu care el a venit de la Domnul său! Poate că veți fi călăuziți către cele în care se află beneficiile voastre, atât în această viață, cât și în Viața de Apoi!". Și atunci când Allah a menționat adorarea vițelului de către neamul lui Israel, El, Preaslăvitul, a menționat și că printre ei se afla o comunitate care se opunea adoratorilor vițelului și a spus:
(159) Și printre oamenii lui Moise din neamul lui Israel este o comunitate dreaptă întru religia cea adevărată, care-i călăuzește pe oameni către aceasta și judecă întru dreptate, și nu sunt nedrepți.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Tora și Evanghelia au cuprins dovezi clare ale trimiterii profetului Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și ale adevărului acestuia. 2 - Îndurarea lui Allah a cuprins totul, însă îndurarea lui Allah pogorâtă asupra supușilor Săi are nivele diferite, diferențiindu-se în funcție de credința lor și faptele bune plinite. 3 - Ruga poate fi generală sau poate fi detaliată în funcție de situație, iar în acest aspect este arătat în cel mai frumos mod de Moise în rugile sale. 4 - Printre expresiile dreptății lui Allah Cel plin de Slavă și Noblețe, se numără și echitatea arătată de către El față de minoritatea dreptcredincioasă [din neamul lui Israel]. Și atunci când a menționat atributele neamului lui Israel contrare perfecțiunii și opuse călăuzirii; pentru a nu lasă loc presupunerilor conform cărora acestea le-ar fi specifice tuturor oamenilor lui Israel, a amintit Allah Preaînaltul și faptul că printre ei există un grup de oameni drepți, și bine călăuziți.

وَقَطَّعْنَٰهُمُ ٱثْنَتَيْ عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَمًا ۚ وَأَوْحَيْنَآ إِلَىٰ
مُوسَىٰٓ إِذِ ٱسْتَسْقَىٰهُ قَوْمُهُۥٓ أَنِ ٱضْرِب بِّعَصَاكَ ٱلْحَجَرَ ۖ
فَٱنۢبَجَسَتْ مِنْهُ ٱثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا ۖ قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ
مَّشْرَبَهُمْ ۚ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ ٱلْغَمَٰمَ وَأَنزَلْنَا عَلَيْهِمُ
ٱلْمَنَّ وَٱلسَّلْوَىٰ ۖ كُلُوا۟ مِن طَيِّبَٰتِ مَا رَزَقْنَٰكُمْ ۚ وَمَا
ظَلَمُونَا وَلَٰكِن كَانُوٓا۟ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ١٦٠
وَإِذْ قِيلَ لَهُمُ ٱسْكُنُوا۟ هَٰذِهِ ٱلْقَرْيَةَ وَكُلُوا۟ مِنْهَا
حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوا۟ حِطَّةٌ وَٱدْخُلُوا۟ ٱلْبَابَ سُجَّدًا
نَّغْفِرْ لَكُمْ خَطِيٓـَٰٔتِكُمْ ۚ سَنَزِيدُ ٱلْمُحْسِنِينَ
١٦١ فَبَدَّلَ ٱلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ ٱلَّذِى قِيلَ
لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِّنَ ٱلسَّمَآءِ بِمَا كَانُوا۟
يَظْلِمُونَ ١٦٢ وَسْـَٔلْهُمْ عَنِ ٱلْقَرْيَةِ ٱلَّتِى كَانَتْ
حَاضِرَةَ ٱلْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ فِى ٱلسَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ
حِيتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَّعًا وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ ۙ لَا تَأْتِيهِمْ ۚ
كَذَٰلِكَ نَبْلُوهُم بِمَا كَانُوا۟ يَفْسُقُونَ ١٦٣

160 Și Noi am împărțit neamul lui Israel în douăsprezece triburi, și i-am revelat lui Moise, atunci când neamul său i-a cerut apă de băut: „O, Moise, lovește cu toiagul tău în stâncă!” Și a lovit Moise, și iată că au țâșnit din ea douăsprezece izvoare, după numărul celor douăsprezece triburi, astfel încât fiecare seminție știa locul său de băut, specific ei, și nu a băut niciun alt trib din acesta. Și le-am făcut umbră cu nouri care să meargă împreună cu ei și să se oprească odată cu ei, și am pogorât asupra lor, din binecuvântarea Noastră [mana] – o băutură dulce asemenea mierii și păsări mici, cu o carne bună, asemănătoare prepelițelor, și le-am zis: „Mâncați din bunătățile pe care vi le-am dat ca și hrană!” Și nedreptatea comisă de ei și tăgăduirea binecuvântărilor, fără a le aprecia la adevărată lor valoare, nu Ne-a atins pe Noi, ci ei pe ei înșiși s-au nedreptățit, prin scăderea părții lor de bine, atunci când s-au expus pierzaniei față de cele săvârșite prin încălcarea poruncii lui Allah și tăgăduirea binecuvântărilor Sale.

161 O, tu, Profetule! Amintește-ți când li s-a spus oamenilor lui Israel: „Intrați în Ierusalim și mâncați din roadele sale de oriunde voiți și oricând voiți, dar spuneți: „O, Domnul nostru! Iartă-ne nouă păcatele noastre!" Și intrați pe poartă, prosternându-vă cu supunere Domnului vostru! Dacă veți face astfel, Noi vom ierta păcatele voastre și le vom dărui și mai mult acelora care fac bine, atât din binecuvântările acestei vieți, cât și ale Vieții de Apoi!".

162 Dar aceia care au fost nelegiuiți dintre ei au schimbat cuvântul care li s-a poruncit cu un altul și au spus: „Un bob într-un fir de păr!”, respingând cererea de iertare care li se poruncise. Și au schimbat faptele care li se porunciseră lor și au intrat târându-se pe posterioarele lor, în loc să între cu capetele plecate, smeriți față de Allah. Atunci, Noi am trimis asupra lor pedeapsă din cer, ca urmare a nelegiuirii lor.

163 O, tu, Profetule! Întreabă-i pe iudei, reamintindu-le lor cele cu care Allah i-a pedepsit pe predecesorii lor, despre povestea cetății care era aşezată lângă Mare, când ei au încălcat limitele puse de Allah prin interzicerea pescuitului în ziua Sabatului, după ce le fusese oprit. Iar Allah i-a încercat, făcând ca peștii să se ivească în ziua Sabatului, ieșind la suprafață, pe când în restul zilelor ei trăgeau afară numai năvoadele goale. Astfel Allah i-a încercat, pentru abaterea de la supunerea față de Allah și prin săvârșirea de păcate. Iar ei și-au făcut permis pescuitul, aruncând năvoadele și săpând gropile lor, iar peștii veneau și cădeau în ele în Ziua Sabatului, iar în Ziua de Duminică ei îi scoteau și îi mâncau.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Aroganța și necredința sunt o cauză a privării de binecuvântări.

2 - Unul dintre motivele pedepsirii și ale coborârii unui chin crunt [asupra oamenilor] este și eludarea prevederilor Legii sfinte; pentru că aceasta este o nedreptate și nelegiuire și încălcarea a limitelor puse de Allah.

3 - Allah a prescris neamului lui Israel umilința și sărăcirea și le-a promis că, din când în când, le va trimite lor un tiran care să îi facă pe ei să guste chinului pedepsei din cauza nelegiuirii și devierii lor de la adevăr.

وَإِذۡ قَالَتۡ أُمَّةٞ مِّنۡهُمۡ لِمَ تَعِظُونَ قَوۡمًا ٱللَّهُ مُهۡلِكُهُمۡ أَوۡ مُعَذِّبُهُمۡ
عَذَابٗا شَدِيدٗاۖ قَالُواْ مَعۡذِرَةً إِلَىٰ رَبِّكُمۡ وَلَعَلَّهُمۡ يَتَّقُونَ ١٦٤
فَلَمَّا نَسُواْ مَا ذُكِّرُواْ بِهِۦٓ أَنجَيۡنَا ٱلَّذِينَ يَنۡهَوۡنَ عَنِ ٱلسُّوٓءِ
وَأَخَذۡنَا ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ بِعَذَابِۭ بَـِٔيسِۭ بِمَا كَانُواْ يَفۡسُقُونَ ١٦٥
فَلَمَّا عَتَوۡاْ عَن مَّا نُهُواْ عَنۡهُ قُلۡنَا لَهُمۡ كُونُواْ قِرَدَةً خَٰسِـِٔينَ ١٦٦
وَإِذۡ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لَيَبۡعَثَنَّ عَلَيۡهِمۡ إِلَىٰ يَوۡمِ ٱلۡقِيَٰمَةِ مَن يَسُومُهُمۡ
سُوٓءَ ٱلۡعَذَابِۗ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ ٱلۡعِقَابِ وَإِنَّهُۥ لَغَفُورٞ رَّحِيمٞ
١٦٧ وَقَطَّعۡنَٰهُمۡ فِي ٱلۡأَرۡضِ أُمَمٗاۖ مِّنۡهُمُ ٱلصَّٰلِحُونَ وَمِنۡهُمۡ
دُونَ ذَٰلِكَۖ وَبَلَوۡنَٰهُم بِٱلۡحَسَنَٰتِ وَٱلسَّيِّـَٔاتِ لَعَلَّهُمۡ
يَرۡجِعُونَ ١٦٨ فَخَلَفَ مِنۢ بَعۡدِهِمۡ خَلۡفٞ وَرِثُواْ ٱلۡكِتَٰبَ
يَأۡخُذُونَ عَرَضَ هَٰذَا ٱلۡأَدۡنَىٰ وَيَقُولُونَ سَيُغۡفَرُ لَنَا وَإِن
يَأۡتِهِمۡ عَرَضٞ مِّثۡلُهُۥ يَأۡخُذُوهُۚ أَلَمۡ يُؤۡخَذۡ عَلَيۡهِم مِّيثَٰقُ ٱلۡكِتَٰبِ
أَن لَّا يَقُولُواْ عَلَى ٱللَّهِ إِلَّا ٱلۡحَقَّ وَدَرَسُواْ مَا فِيهِۗ وَٱلدَّارُ ٱلۡأٓخِرَةُ
خَيۡرٞ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَۚ أَفَلَا تَعۡقِلُونَ ١٦٩ وَٱلَّذِينَ يُمَسِّكُونَ
بِٱلۡكِتَٰبِ وَأَقَامُواْ ٱلصَّلَوٰةَ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجۡرَ ٱلۡمُصۡلِحِينَ ١٧٠

164 O, tu, Profetule! Amintește-ți când o mulțime dintre ei au vrut să îi oprească de la această nelegiuire și să îi avertizeze în privința sa, și le-a spus lor o altă mulțime: „De ce îndemnați un neam pe care Allah voiește să-l nimicească în viața lumească, datorită păcatelor săvârșite de ei, sau să-l osândească la un chin greu în Ziua Învierii?” Au răspuns ceilalți, care îi sfătuiseră de bine: „Sfatul nostru pentru ei este o dezvinovățire în fața lui Allah, prin plinirea celor pe care El ni le-a poruncit întru îndemnarea la ceea ce este bun, și oprirea de la ceea ce este rău; poate că ei vor beneficia de această îndrumare, și se vor lepăda de păcatele în care se află!”
165 Și atunci când cei nesupuși au ignorat cele despre care le reamintiseră bunii sfătuitori, și nu s-au oprit ei de la comiterea nelegiuirilor, i-am mântuit Noi de pedeapsă pe cei care au oprit de la rău și i-am osândit pe cei care au fost nelegiuiți prin nesupunere, pescuind în Ziua Sabatului, la chin aspru, și pentru abaterea lor de la supunerea față de Allah și înverșunarea persistării lor în păcat.
166 Și atunci când ei au încălcat limitele [lui Allah] prin nesupunerea față de El, prin semețire și încăpățânare, și nu au luat aminte la ceea ce erau sfătuiți, le-am zis lor: „O, voi, nelegiuiților nesupuși! Fiți maimuțe demne de dispreț!" Și ei au fost, întocmai cum Noi am voit, căci porunca Noastră, dacă am voit un lucru, este numai să spunem: „Fii!” și acesta este.
167 O, tu, Profetule, amintește-ți! Când Domnul tău a vestit în mod deschis, fără nici un ascunziș, că El va trimite asupra evreilor pe cineva care să-i înjosească și să-i cerce cu grea osândă în această viață lumească, până în Ziua Învierii! O, tu, Profetule! Cu adevărat, Domnul tău este repede la pedeapsă cu cel nesupus Lui, până într-acolo că îi grăbește acestuia pedeapsa sa în viața lumească, dar El este Iertător, Îndurător, în privința greșelilor celor care se căiesc dintre robii Săi.
168 Și Noi i-am împărțit în comunități pe pământ și i-am destrămat pe ei în secte, după ce ei fuseseră mai înainte de aceasta uniți. Printre ei sunt unii drepți, care plinesc drepturile lui Allah și ale supușilor Săi, și printre ei sunt unii echilibrați, și alții sunt săvârșitori de păcate. Și Noi i-am cercat pe ei cu bune și rele, poate că se vor delăsa de cele în care ei se aflau.
169 Apoi, după ei, a venit un alt popor săvârșitor de rele, care a moștenit Tora de la străbunii lor, citind-o, dar neînfăptuind-o. Ei aleg ceea ce este mai josnic în această lume, pentru a preschimba Cartea lui Allah și legea cu cele care nu au fost revelate de către Allah și se înșeală pe ei înșiși crezând că Allah le va ierta lor păcatele. Și dacă lucruri asemănătoare acestora și plăceri lumești trecătoare le sunt oferite lor, ei le primesc în mod succesiv. Oare nu a încheiat Allah cu aceștia legăminte și jurăminte, ca ei să nu pună pe seama lui Allah decât Adevărul, fără denaturare și nici preschimbare?! Și delăsarea lor de urmarea Cărți, nu a fost din neștiință, ci în cunoștință de cauză. Căci ei au cercetat ce se află întru aceasta și au dobândit știința, și [tocmai de aceea] păcatul lor este și mai mare. Însa Casa din Lumea de Apoi și binecuvântările veșnice aflate în aceasta sunt mai bune decât aceste plăceri trecătoare, pentru cei care sunt cu frică de Allah prin urmarea poruncilor Sale și ferirea de restricțiile Sale! Oare cei care acaparează aceste plăceri trecătoare, nu pricep că cele pe care Allah le-a pregătit celor pioși în Viața de Apoi sunt mai bune și mai veșnice?!
170 Iar cei ce se țin de Carte și făptuiesc cele aflate în ea, și efectuează Rugăciunea, având grijă de împlinirea ei la timpurile specifice acesteia și completarea condițiilor, actele obligatorii și ale celor recomandate din ea, [să știe că] vor fi rasplătiți de către Allah pentru faptele lor, căci Allah nu lăsă să se piardă răsplata celor ce plinesc fapte bune!

Dintre pildele acestor versete: **1 - Dacă a fost pogorâtă pedeapsa lui Allah asupra unei comunități ca urmare a păcatelor acestora, sunt feriți de ea cei care îndemnau la ceea ce este bun și opreau de la ceea ce este rău. 2 - Omului i se impune să se ferească de pedeapsa lui Allah, care poate fi îngrozitoare în această viață lumească, așa cum s-a întâmplat cu unii dintre oamenii din neamul lui Israel, care au fost transformați în maimuțe din cauza răzvrătirii lor. 3 - Binecuvântările vieții lumești, indiferent de cât de mărețe ar părea, sunt mici și neînsemnate în comparație cu binecuvântările Vieții de Apoi. 4 - După credință, cea mai bună [și plină de virtuți] dintre faptele omului este plinirea Rugăciunii, întrucât aceasta este stâlpul religiei.**

الحزب ١٨

۞وَإِذۡ نَتَقۡنَا ٱلۡجَبَلَ فَوۡقَهُمۡ كَأَنَّهُۥ ظُلَّةٞ وَظَنُّوٓاْ أَنَّهُۥ وَاقِعُۢ بِهِمۡ
خُذُواْ مَآ ءَاتَيۡنَٰكُم بِقُوَّةٖ وَٱذۡكُرُواْ مَا فِيهِ لَعَلَّكُمۡ تَتَّقُونَ ١٧١
وَإِذۡ أَخَذَ رَبُّكَ مِنۢ بَنِيٓ ءَادَمَ مِن ظُهُورِهِمۡ ذُرِّيَّتَهُمۡ وَأَشۡهَدَهُمۡ
عَلَىٰٓ أَنفُسِهِمۡ أَلَسۡتُ بِرَبِّكُمۡۖ قَالُواْ بَلَىٰ شَهِدۡنَآۚ أَن تَقُولُواْ يَوۡمَ
ٱلۡقِيَٰمَةِ إِنَّا كُنَّا عَنۡ هَٰذَا غَٰفِلِينَ ١٧٢ أَوۡ تَقُولُوٓاْ إِنَّمَآ أَشۡرَكَ
ءَابَآؤُنَا مِن قَبۡلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةٗ مِّنۢ بَعۡدِهِمۡۖ أَفَتُهۡلِكُنَا
بِمَا فَعَلَ ٱلۡمُبۡطِلُونَ ١٧٣ وَكَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ ٱلۡأٓيَٰتِ وَلَعَلَّهُمۡ
يَرۡجِعُونَ ١٧٤ وَٱتۡلُ عَلَيۡهِمۡ نَبَأَ ٱلَّذِيٓ ءَاتَيۡنَٰهُ ءَايَٰتِنَا فَٱنسَلَخَ
مِنۡهَا فَأَتۡبَعَهُ ٱلشَّيۡطَٰنُ فَكَانَ مِنَ ٱلۡغَاوِينَ ١٧٥ وَلَوۡ شِئۡنَا
لَرَفَعۡنَٰهُ بِهَا وَلَٰكِنَّهُۥٓ أَخۡلَدَ إِلَى ٱلۡأَرۡضِ وَٱتَّبَعَ هَوَىٰهُۚ فَمَثَلُهُۥ
كَمَثَلِ ٱلۡكَلۡبِ إِن تَحۡمِلۡ عَلَيۡهِ يَلۡهَثۡ أَوۡ تَتۡرُكۡهُ
يَلۡهَثۚ ذَّٰلِكَ مَثَلُ ٱلۡقَوۡمِ ٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَاۚ فَٱقۡصُصِ
ٱلۡقَصَصَ لَعَلَّهُمۡ يَتَفَكَّرُونَ ١٧٦ سَآءَ مَثَلًا ٱلۡقَوۡمُ ٱلَّذِينَ
كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَا وَأَنفُسَهُمۡ كَانُواْ يَظۡلِمُونَ ١٧٧ مَن يَهۡدِ ٱللَّهُ
فَهُوَ ٱلۡمُهۡتَدِيۖ وَمَن يُضۡلِلۡ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡخَٰسِرُونَ ١٧٨

**(171) O, tu, Muhammed! Amintește-ți când am dezrădăcinat muntele și l-am ridicat deasupra neamului lui Israel, atunci când ei s-au oprit pe ei înșiși de la acceptarea celor aflate în Tora. Iar Muntele a devenit ca și cum ar fi fost un nor care umbrea capetele lor, și ei și-au închipuit că va cădea peste ei, și li s-a spus lor: „Luați cu putere ceea ce v-am dat, întru dreptate și strădiuință cu determinare și aduceți-vă aminte de ceea ce se afla înăuntru acesteia dintre Legile pe care Allah vi le-a impus vouă, și nu le uitați! Poate că voi vă veți teme [și va veți pune la adăpost de pedeapsa lui Allah], dacă veți împlini acestea!"
(172) O, tu, Muhammed! Amintește-ți când Domnul tău i-a scos din coastele fiilor lui Adam pe urmași lor și le-a cerut să mărturisească ei înșiși Suveranitatea Sa, prin intermediul celor puse în natura lor înnăscută prin recunoașterea faptului că El este Creatorul și Domnul lor, spunându-le: „Nu sunt Eu Domnul vostru?", au răspuns ei cu toții: „Ba da, Tu ești Domnul nostru!". A spus [Allah]: „Noi v-am încercat pe voi și am legat un legământ cu voi, pentru ca voi să nu negați în Ziua Învierii dovada lui Allah asupra voastră și să spuneți că voi nu ați avut cunoștință despre aceasta!".
(173) Sau să pretindeți că părinții voștri sunt cei care au încălcat legământul și i-au făcut asociați lui Allah [mai înainte], și că voi doar îi urmați pe aceștia în politeismul în care i-ați găsit, spunând: „O, Doamne! Vrei Tu să ne socotești pe noi pentru cele pe care le-au făcut părinții noștri, anulându-și faptele lor prin facerea de asociați lui Allah, și să ne pedepsești? Noi nu avem niciun păcat pentru neștiința noastră și urmarea părinților noștri”.
(174) Și așa cum am clarificat Noi semnele Noastre întru petrecerea popoarelor mincinoase de mai înainte de ei, tot astfel le facem Noi și acestora semnele Noastre limpezi; poate că ei se vor întoarce de la politeism la credința în Unicitatea lui Allah, așa cum s-au înțeles în legământul încheiat.
(175) O, tu, Profetule! Istorisește neamului lui Israel vestea acelui bărbat dintre ei căruia Noi i-am dat semnele Noastre, și el le-a învățat și a înțeles adevărul pe care acestea îl dovedeau, însă nu le-a urmat, ci le-a părăsit și s-a abătut de la ele. [Apoi] Diavolul l-a urmărit pe el și l-a însoțit și l-a supus, devenind astfel dintre cei rătăciți, după ce fusese mai înainte dintre cei călăuziți și izbânditori.
(176) Dacă Noi am fi voit ca el să beneficieze de aceste versete, l-am fi ridicat prin ele, călăuzindu-l către făptuirea lor, și am fi ridicat rangul lui în această viață, cât și în Viața de Apoi. Însă el a ales cele ce duc la decăderea sa, atunci când a înclinat către poftele și dorințele vieții lumești, preferând-o în detrimentul Vieții de Apoi, urmând nelegiuirea spre care îl îndreptau dorințele sale. Pilda lui față de grija sa excesivă pentru această viață lumească este asemenea pildei câinelui care nu încetează a gâfâi, în orice situație s-ar afla: dacă stă întins, odihnindu-se, gâfâie; și dacă a fost alungat, el tot scoate limba, gâfâind. Aceasta este pilda celor rătăciți care socotesc semnele Noastre mincinoase. Așadar, istorisește-le, - o, tu, Profetule! - povestea; poate că ei vor cugeta și se vor delăsa de minciunile și rătăcirea lor!
(177) Nu sunt alții mai răi decât aceia care au luat semnele și dovezile Noastre drept minciuni și nu au crezut în ele, iar prin aceasta ei au săvârșit nedreptate împotriva lor înșiși, îndepărtându-se de la calea cea dreaptă.
(178) Acela pe care Allah îl călăuzește pe calea Sa cea dreaptă, este, cu adevărat, bine îndrumat, iar aceia pe care îi duce întru rătăcire de la calea cea dreaptă, aceia sunt cei care s-au pierdut pe ei înșiși și neamurile lor în Ziua Învierii, și aceasta este o pierdere învederată.**

Dintre pildele acestor versete: **1 - Scopul pogorârii Cărților Sfinte este plinirea prin fapte a învățăturilor lor, ci nu doar recitarea lor verbală și intonarea lor; pentru că aceasta ar reprezenta o respingere a lor [și o delăsare de ele]. 2 - Cu adevărat, Allah a creat în om, din momentul plămădirii lui, capacitatea de a pricepe indiciile Unicității Sale. Astfel încât, dacă natura lui înnăscută a rămas sănătoasă și nu a fost afectată de ceva, el va putea pricepe aceste semne și va acționa în consecință. 3 - În acestea versete se află o pildă pentru cei care găsesc ușurință în a împlini poruncile și îndemnurile Coranului; pentru a cunoaște binecuvântarea lui Allah asupra lor, prin călăuzirea lor în împlinirea acestora, și pentru a-și purifica sufletele lor. 4 - În aceste versete se află o îndemnare pentru musulmani, să se îndrepte spre Allah Preaînaltul și să ceară călăuzirea de la El și protecția de alunecarea în rătăcire.**

وَلَقَدۡ ذَرَأۡنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرٗا مِّنَ ٱلۡجِنِّ وَٱلۡإِنسِۖ لَهُمۡ قُلُوبٞ لَّا يَفۡقَهُونَ
بِهَا وَلَهُمۡ أَعۡيُنٞ لَّا يُبۡصِرُونَ بِهَا وَلَهُمۡ ءَاذَانٞ لَّا يَسۡمَعُونَ بِهَآۚ
أُوْلَٰٓئِكَ كَٱلۡأَنۡعَٰمِ بَلۡ هُمۡ أَضَلُّۚ أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡغَٰفِلُونَ ١٧٩ وَلِلَّهِ
ٱلۡأَسۡمَآءُ ٱلۡحُسۡنَىٰ فَٱدۡعُوهُ بِهَاۖ وَذَرُواْ ٱلَّذِينَ يُلۡحِدُونَ فِيٓ أَسۡمَٰٓئِهِۦۚ
سَيُجۡزَوۡنَ مَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ١٨٠ وَمِمَّنۡ خَلَقۡنَآ أُمَّةٞ يَهۡدُونَ بِٱلۡحَقِّ
وَبِهِۦ يَعۡدِلُونَ ١٨١ وَٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَا سَنَسۡتَدۡرِجُهُم
مِّنۡ حَيۡثُ لَا يَعۡلَمُونَ ١٨٢ وَأُمۡلِي لَهُمۡۚ إِنَّ كَيۡدِي مَتِينٌ ١٨٣ أَوَلَمۡ
يَتَفَكَّرُواْۗ مَا بِصَاحِبِهِم مِّن جِنَّةٍۚ إِنۡ هُوَ إِلَّا نَذِيرٞ مُّبِينٌ ١٨٤
أَوَلَمۡ يَنظُرُواْ فِي مَلَكُوتِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَمَا خَلَقَ ٱللَّهُ
مِن شَيۡءٖ وَأَنۡ عَسَىٰٓ أَن يَكُونَ قَدِ ٱقۡتَرَبَ أَجَلُهُمۡۖ فَبِأَيِّ حَدِيثِۭ
بَعۡدَهُۥ يُؤۡمِنُونَ ١٨٥ مَن يُضۡلِلِ ٱللَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُۥۚ وَيَذَرُهُمۡ
فِي طُغۡيَٰنِهِمۡ يَعۡمَهُونَ ١٨٦ يَسۡـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلسَّاعَةِ أَيَّانَ مُرۡسَىٰهَاۖ
قُلۡ إِنَّمَا عِلۡمُهَا عِندَ رَبِّيۖ لَا يُجَلِّيهَا لِوَقۡتِهَآ إِلَّا هُوَۚ ثَقُلَتۡ فِي
ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۚ لَا تَأۡتِيكُمۡ إِلَّا بَغۡتَةٗۗ يَسۡـَٔلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنۡهَاۖ
قُلۡ إِنَّمَا عِلۡمُهَا عِندَ ٱللَّهِ وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَعۡلَمُونَ ١٨٧

**179 În Gheena vor intra mulți dintre djinni și
oameni. Datorită științei Noastre asupra faptului
că ei vor săvârși fapte specifice oamenilor din Iad,
și că ei au inimi, dar nu pricep cu ele ceea ce le
este benefic, și nici ceea ce le este dăunător; ei au
ochi, dar nu văd cu ei semnele lui Allah în ei înșiși
și în cele din jurul lor, pentru a lua aminte prin
intermediul acestora; ei au urechi, dar nu aud cu
ele versetele lui Allah pentru a medita asupra lor.
Aceştia sunt asemenea dobitoacelor fără de minte,
ba ei sunt chiar şi mai rătăciţi decât dobitoacele.
Aceştia sunt nepăsători față de credința în Allah și
de Ziua de Apoi. 180 Ale lui Allah sunt numele cele
mai frumoase, indicând Noblețea și Perfecțiunea
Sa! Așadar, chemați-L pe El prin acestea și rugați-
vă Lui pentru cele pe care vi le doriți și elogiați-L
pe El prin intermediul lor și depărtați-vă de aceia
care se depărtează de adevăr în privința acestor
Nume, acordându-le altcuiva în afară de Allah,
negând că Îi aparțin Lui și schimonosind sensurile
lor sau asemănâdu-i pe altcineva lui Allah! Noi, din
această cauză, îi vom răsplăti pe cei care se abat de
la adevăr cu o pedeapsă dureroasă, datorită celor
cărora ei dau curs! 181 Şi printre aceia pe care
Noi i-am creat se află o comunitate ce călăuzește
după adevăr și cheamă la el și pe alții în afară de
ei și judecă întru dreptate și nu nedreptățesc iar
aceștia sunt călăuziți. 182 Acelora care socotesc
semnele Noastre mincinoase și nu cred în ele,
ci, dimpotrivă, se împotrivesc acestora, le vom
deschide porțile proviziilor și ale îndestulării, nu
ca o formă de înnobilare pentru ei, ci ca o formă de
păsuire și amăgire a lor, astfel încât ei vor persista
în rătăcirea lor, apoi îi va ajunge pe ei pedeapsa Noastră pe neașteptate. 183 Le voi amâna lor pedeapsa, până
într-acolo că vor crede că nu vor mai fi pedepsiți, și astfel vor persista în minciună și necredința lor, pentru a li se
spori lor pedeapsa. Însă planul Meu este temeinic, Eu le vădesc bunăvoința, în vreme ce, de fapt, ei vor fi înșelați.
184 Oare nu pricep cei care mint în privința versetelor lui Allah și a profetului Său, astfel încât să contempleze
mințile lor pentru a înțelege că în Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu este nici un
pic de nebunie! El nu este decât un profet de la Allah, pe care l-a trimis pentru a avertiza în mod limpede asupra
pedepsei Sale. 185 Oare nu vor privi aceștia cu luare aminte la împărăția lui Allah din ceruri și de pe pământ și la
toate lucrurile pe care Allah le-a creat în ele, dintre animale, plante și altele în afara lor și să privească la sorocul
lor care se poate să fie aproape, și să se căiască înainte de a fi prea târziu? Și dacă ei nu cred în promisiunea și
prevenirea aflate în Coran, în ce carte, oare, în afară de el ar putea crede?! 186 Aceia pe care Allah îi rătăcește de
la călăuzirea către Adevăr, și îi deviază de la calea cea dreaptă, nu vor afla un ocârmuitor care să îi călăuzească, iar
El îi lasă să rătăcească confuzi în nelegiuirea și necredință lor, fără a fi călăuziți către nimic. 187 Acești mincinoși
încăpățânați [înverșunați] te întreabă despre Ziua Judecății: „Când va veni ea?” Spune: „Eu nu dețin cunoașterea
despre aceasta și nici altcineva în afară de mine. Ci, numai la Domnul meu, Unicul, este știrea despre ea. Și numai
El o va descoperi la vremea hotărâtă. Timpul prestabilit pentru aceasta a fost ascuns celor din ceruri și de pre
pământ și nu va veni asupra voastră decât pe neașteptate". Te întreabă despre Ceas de parcă tu ai avea cunoștință
despre el. Însă tu ai înțeles pe deplin că Ceasul și clipa în care el va veni aparțin numai de Cunoașterea lui Allah.
O, Muhammed! Spune-le lor: „Numai la Allah, Unicul, se află știrea despre el!". Dar cei mai mulți oameni nu știu.**

Dintre pildele acestor versete: 1 - Allah a dăruit omului mijlocele necesare înțelegerii și cunoașterii, precum inimile, vederea și auzul – pentru a putea să atragă beneficii prin intermediul acestora și să respingă ceea ce este nociv. 2 - Ruga prin intermediul Preafrumoaselor nume ale lui Allah este un factor al acceptării acesteia, și pentru ca omul să ceară ceea ce își dorește cu Numele care se potrivește respectivei cerințe, precum: „O, Allah, iartă-mi mie, Preaiertătorule!” 3 - Contemplarea măreției cerurilor și a pământului și ajungerea prin intermediul acestei contemplări la înțelegerea faptului că Allah Preaînaltul este Cel mai îndreptățit întru a fi adorat, fără de nimeni altcineva, întrucât El este Unicul Creator.

قُل لَّآ أَمۡلِكُ لِنَفۡسِي نَفۡعٗا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَآءَ ٱللَّهُۚ وَلَوۡ كُنتُ
أَعۡلَمُ ٱلۡغَيۡبَ لَٱسۡتَكۡثَرۡتُ مِنَ ٱلۡخَيۡرِ وَمَا مَسَّنِيَ ٱلسُّوٓءُۚ
الحزب ١٨ إِنۡ أَنَا۠ إِلَّا نَذِيرٞ وَبَشِيرٞ لِّقَوۡمٖ يُؤۡمِنُونَ ١٨٨ ۞ هُوَ ٱلَّذِي خَلَقَكُم
مِّن نَّفۡسٖ وَٰحِدَةٖ وَجَعَلَ مِنۡهَا زَوۡجَهَا لِيَسۡكُنَ إِلَيۡهَاۖ فَلَمَّا
تَغَشَّىٰهَا حَمَلَتۡ حَمۡلًا خَفِيفٗا فَمَرَّتۡ بِهِۦۖ فَلَمَّآ أَثۡقَلَت دَّعَوَا
ٱللَّهَ رَبَّهُمَا لَئِنۡ ءَاتَيۡتَنَا صَٰلِحٗا لَّنَكُونَنَّ مِنَ ٱلشَّٰكِرِينَ ١٨٩
فَلَمَّآ ءَاتَىٰهُمَا صَٰلِحٗا جَعَلَا لَهُۥ شُرَكَآءَ فِيمَآ ءَاتَىٰهُمَاۚ فَتَعَٰلَى
ٱللَّهُ عَمَّا يُشۡرِكُونَ ١٩٠ أَيُشۡرِكُونَ مَا لَا يَخۡلُقُ شَيۡـٔٗا وَهُمۡ يُخۡلَقُونَ
١٩١ وَلَا يَسۡتَطِيعُونَ لَهُمۡ نَصۡرٗا وَلَآ أَنفُسَهُمۡ يَنصُرُونَ ١٩٢
وَإِن تَدۡعُوهُمۡ إِلَى ٱلۡهُدَىٰ لَا يَتَّبِعُوكُمۡۚ سَوَآءٌ عَلَيۡكُمۡ أَدَعَوۡتُمُوهُمۡ
أَمۡ أَنتُمۡ صَٰمِتُونَ ١٩٣ إِنَّ ٱلَّذِينَ تَدۡعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ عِبَادٌ
أَمۡثَالُكُمۡۖ فَٱدۡعُوهُمۡ فَلۡيَسۡتَجِيبُواْ لَكُمۡ إِن كُنتُمۡ
صَٰدِقِينَ ١٩٤ أَلَهُمۡ أَرۡجُلٞ يَمۡشُونَ بِهَآۖ أَمۡ لَهُمۡ أَيۡدٖ يَبۡطِشُونَ
بِهَآۖ أَمۡ لَهُمۡ أَعۡيُنٞ يُبۡصِرُونَ بِهَآۖ أَمۡ لَهُمۡ ءَاذَانٞ يَسۡمَعُونَ
بِهَاۗ قُلِ ٱدۡعُواْ شُرَكَآءَكُمۡ ثُمَّ كِيدُونِ فَلَا تُنظِرُونِ ١٩٥

(188) O, tu, Muhammed! Spune: „Eu nu pot atrage nici un folos pentru mine însumi şi nici să resping de la mine vreo stricăciune, în afară de ceea ce voieşte Allah. Şi acestea Îi aparţin, cu adevărat, lui Allah, şi eu nu le cunosc decât pe cele pe care m-a învăţat pe mine Domnul meu, şi nu deţin tainele necunoscutului. Dacă ar fi ca eu să deţin cunoaşterea celor nevăzute, atunci aş face numai lucrurile care mi-ar aduce un bine, şi pe acelea care m-ar feri de neajunsuri, ştiind implicaţiile fiecărui aspect înainte ca el să existe şi factorii care-l produc. Însă eu nu sunt decât un profet de la Allah, pentru a vă avertiza pe voi în privinţa unei pedepse dureroase şi a vă binevesti răsplata nobilă a unui popor de oameni care cred în mine ca şi profet de la Allah, Preaslăvitul şi Preaînaltul, şi cred în cele cu care eu am venit. (189) El este Cel care v-a creat, - o, voi, bărbaţi şi femei! - dintr-un singur suflet – părintele vostru Adam (pacea fie asupra sa) şi din Adam (pacea fie asupra sa) a făcut-o şi pe perechea lui, Eva, din coasta lui, pentru ca el să poată găsi linişte lângă ea. Şi când cei doi soţi s-au împreunat, a purtat ea o sarcină uşoară, pe care nu o simţea, pentru că era la începutul acesteia, şi putea ea umbla pentru a îşi îndeplinii sarcinile zilnice, fără a simţi greutate. Dar când s-a simţit mai grea, datorită măriri pântecului ei, cei doi soţi s-au rugat Domnului lor, spunând: „O, Domnul nostru! Dacă ne vei dărui un copil bun, vom fi noi dintre cei mulţumitori pentru binecuvântările Tale!".
(190) Şi când Allah a răspuns rugilor unor oameni şi le-a dăruit lor un copil bun, I-au făcut Lui asociaţi, ca răsplată pentru ceea ce le-a dăruit şi l-au supus pe copilul lor altora în afară de Allah şi l-au numit „robul lui cutare”. Însă Allah este mai presus şi detaşat de orice ei I-au asociat Lui, căci El este Unicul căruia îi aparţin calităţile divinităţii şi ale suveranităţii. (191) Oare Îi fac ei asociaţi Lui Allah întru adorarea Sa idoli şi alte lucruri, în vreme ce ei ştiu că acestea nu creează nimic pentru a merita să fie adorate, ci că, dimpotrivă, ele însele sunt create. Aşadar, cum să îi facă pe aceştia asociaţi lui Allah?! În aceste versete se află indicaţia faptului că acela care emite verdicte juridice greşite în pofida clarităţii dovezilor existente nu poate fi absolvit de vină în cazul în care este pus sub acuzaţie. Acest principu este cunoscut de învăţaţi sub denumirea de interpretare necorespunzătoare. (192) Şi aceşti adoraţi nu-i pot ajuta cu nimic pe adoratorii lor şi nici lor înşişi nu-şi pot fi de ajutor. Aşadar, cum să îi adore ei pe aceştia?! (193) O, voi, idolatrilor! De-i chemaţi voi pe aceşti idoli ai voştri pe care îi luaţi drept dumnezei afară de Allah, la călăuzire, ei nu vor răspunde chemării voastre şi nici nu vă vor urma. Tot una este pentru voi de-i chemaţi ori de păstraţi tăcerea, pentru că aceştia nu sunt decât nişte lucruri [neînsufleţite] – care nu pricep, şi nu aud, şi nu vorbesc! (194) O, voi, idolatrilor! Aceia pe care voi îi invocaţi în locul lui Allah, ei înşişi sunt creaţi de către El şi îi aparţin Lui, aşa cum şi voi Îi aparţineţi, însă voi sunteţi mai buni decât ei, pentru că voi sunteţi vii – vorbiţi, mergeţi, auziţi şi vedeţi, în vreme ce idolii voştri nu sunt astfel. Invocaţi-i, aşadar, şi să vă răspundă ei vouă, dacă voi sunteţi sinceri în cele pe care le pretindeţi! (195) Au, oare, aceşti idoli pe care îi luaţi drept dumnezei picioare cu care să meargă şi să purceadă întru plinirea nevoilor voastre? Sau au ei mâini cu care să lovească pentru a vă apăra pe voi? Sau au ei ochi cu care să vadă cele care v-au scăpat vouă şi să vă înştiinţeze despre acestea? Sau au ei urechi cu care să audă cele care v-au fost ascunse vouă şi să vi le facă cunoscute? Şi dacă ei nu sunt capabili de niciuna dintre acestea, atunci, cum de îi adoraţi voi pe ei, sperând că ei vor atrage vreun beneficiu pentru voi sau vă vor apăra de vreun rău?! O, tu, Profetule! Spune-le acestor idolatri: „Chemaţi-i pe cei pe care i-aţi asemănat lui Allah, apoi folosiţi viclenia împotriva mea [pentru a-mi face rău] şi nu-mi daţi mie niciun răgaz [să vedem dacă ei au vreo putere]!”

Dintre pildele acestor versete: 1 - În aceste versete se află o expunere a ignoranţei celor care se roagă profetului (pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) pentru a le aduce lor un beneficiu sau a îndepărta de la ei vreun rău; însă beneficiul nu poate fi obţinut decât prin [urmarea] celor cu care el a fost trimis, dintre binevestiri şi preveniri. 2 - Prin Graţia Sa, Allah a creat bărbatului pe soaţa sa, pentru a-i facilita apropierea de ea şi regăsirea liniştii lângă aceasta, în sensul împlinirii înţelepciuni divine [măreţe] a procreări. 3 - Nu se cuvine ca cea mai bună şi nobilă dintre creaţii, şi anume omul, să adore ceea ce este mai prejos şi mai infim decât el, şi care este făcut din piatră sau lemn, precum şi adorarea falşilor dumnezei. 4 - Celui ce are capacitatea de a pricepe i se impune adorarea lui Allah Preaînaltul, pentru că El este [Unicul] care i-a adus beneficii în privinţa religiei lui, prin pogorârea Scripturilor ce conţin învăţături măreţe, precum şi beneficii laice, şi asumarea de către Sine Însuşi a protecţiei celor dreptcredincioşi şi drepţi dintre supuşii Săi, protejarea lor şi garantarea izbânzii lor, astfel încât niciun atac din partea inamicilor lor să nu îi poată afecta.

إِنَّ وَلِـِّۧيَ ٱللَّهُ ٱلَّذِي نَزَّلَ ٱلۡكِتَٰبَۖ وَهُوَ يَتَوَلَّى ٱلصَّٰلِحِينَ
١٩٦ وَٱلَّذِينَ تَدۡعُونَ مِن دُونِهِۦ لَا يَسۡتَطِيعُونَ نَصۡرَكُمۡ
وَلَآ أَنفُسَهُمۡ يَنصُرُونَ ١٩٧ وَإِن تَدۡعُوهُمۡ إِلَى ٱلۡهُدَىٰ لَا يَسۡمَعُواْۖ
وَتَرَىٰهُمۡ يَنظُرُونَ إِلَيۡكَ وَهُمۡ لَا يُبۡصِرُونَ ١٩٨ خُذِ ٱلۡعَفۡوَ
وَأۡمُرۡ بِٱلۡعُرۡفِ وَأَعۡرِضۡ عَنِ ٱلۡجَٰهِلِينَ ١٩٩ وَإِمَّا يَنزَغَنَّكَ
مِنَ ٱلشَّيۡطَٰنِ نَزۡغٞ فَٱسۡتَعِذۡ بِٱللَّهِۚ إِنَّهُۥ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ٢٠٠ إِنَّ
ٱلَّذِينَ ٱتَّقَوۡاْ إِذَا مَسَّهُمۡ طَٰٓئِفٞ مِّنَ ٱلشَّيۡطَٰنِ تَذَكَّرُواْ
فَإِذَا هُم مُّبۡصِرُونَ ٢٠١ وَإِخۡوَٰنُهُمۡ يَمُدُّونَهُمۡ فِي ٱلۡغَيِّ ثُمَّ
لَا يُقۡصِرُونَ ٢٠٢ وَإِذَا لَمۡ تَأۡتِهِم بِـَٔايَةٖ قَالُواْ لَوۡلَا ٱجۡتَبَيۡتَهَاۚ
قُلۡ إِنَّمَآ أَتَّبِعُ مَا يُوحَىٰٓ إِلَيَّ مِن رَّبِّيۚ هَٰذَا بَصَآئِرُ مِن رَّبِّكُمۡ
وَهُدٗى وَرَحۡمَةٞ لِّقَوۡمٖ يُؤۡمِنُونَ ٢٠٣ وَإِذَا قُرِئَ ٱلۡقُرۡءَانُ
فَٱسۡتَمِعُواْ لَهُۥ وَأَنصِتُواْ لَعَلَّكُمۡ تُرۡحَمُونَ ٢٠٤ وَٱذۡكُر رَّبَّكَ
فِي نَفۡسِكَ تَضَرُّعٗا وَخِيفَةٗ وَدُونَ ٱلۡجَهۡرِ مِنَ ٱلۡقَوۡلِ بِٱلۡغُدُوِّ
وَٱلۡأٓصَالِ وَلَا تَكُن مِّنَ ٱلۡغَٰفِلِينَ ٢٠٥ إِنَّ ٱلَّذِينَ عِندَ رَبِّكَ
سجدة لَا يَسۡتَكۡبِرُونَ عَنۡ عِبَادَتِهِۦ وَيُسَبِّحُونَهُۥ وَلَهُۥ يَسۡجُدُونَۤ۩ ٢٠٦

(196) Sprijinitorul și Ocrotitorul meu este Allah, Cel care mă protejează pe mine, și eu nu mă încred în nimeni altcineva în afară de El, și nici nu mă tem de vreunul dintre idolii voștri. Căci El este Cel care a pogorât asupra mea Coranul, ca o călăuzire pentru oameni și El a luat asupra Sa ocrotirea celor evlavioși dintre robii Săi, îi protejează și îi face pe ei izbânditori. (197) O, voi, idolatrilor! Aceia pe care îi chemați în locul lui Allah, dintre idoli, nu vor putea să vă ajute și nici lor înșiși nu-și vor putea fi de ajutor. Și ei sunt neputincioși, așadar, cum de îi chemați voi pe ei în locul lui Allah?! (198) O, voi, politeiștilor! Dacă voi îi chemați pe idolii pe care voi îi adorați fără de Allah la calea cea dreaptă, ei nu vor auzi chemarea voastră. Și îi vezi pe ei cum se uită la tine fără să clipească, căci acestea sunt niște obiecte care nu văd [de fapt]. Ei obișnuiau să construiască statui în forma ființei umane sau animalelor, cu mâini, picioare și ochi, însă neînsuflețite, fără viață și fără mișcare. (199) O, tu, Profetule! Fii tolerant și iertător față de oameni, și acceptă cele care le sunt firești lor, precum și faptele și manierele facile lor. Și nu le impune ceea ce nu este conform naturii lor; căci aceasta i-ar îndepărta. Ci poruncește-le vorbele frumoase și faptele bune și îndepărtează-te de neștiutori, și nu le răspunde asemenea ignoranței lor! Și nu îi face rău celui care ți-a făcut rău, iar pe acela care te-a privat de vreun drept, nu îl priva și tu [asemenea] pe el. (200) O, tu, Profetule! Și dacă [vreodată] ai simțit că Șeitan te imboldește, ispitindu-te pentru a te opri de la ceea ce este bun, caută adăpost la Allah, și ține-te [strâns] de El, căci El este Cel care Aude ceea ce spui și Știe încercarea ta și te va apăra de Diavol. (201) Aceia care au frică de Allah [și se pun la adăpost de pedeapsa Sa], prin împlinirea poruncilor Sale și depărtarea de restricțiile Sale, dacă au fost cuprinși de ispitirea lui Șeitan și au păcătuit, își aduc aminte de Măreția lui Allah și pedeapsa Sa pentru cei nesupuși, precum și de răsplata Sa pentru cei supuşi Lui, își cer iertare pentru păcatele lor, și se întorc la Domnul lor [cu căință], iar apoi sunt fermi întru adevăr, și își îndreptă greșelile lor și se opresc de la acestea. (202) Însă frații șeitanilor, dintre nelegiuiți și necredincioși, nu încetează de la a fi ei împinși de către șeitani în rătăcire, prin săvârșirea păcatelor, unul după altul. Și astfel ei nu se mai pot opri, nici șeitanii de la ispitire și rătăcire, și nici nelegiuiții dintre oameni de la supunerea față de aceștia și înfăptuirea a ceea ce este rău.

(203) O, tu, Profetule! Când tu le aduci un semn, atunci ei te consideră mincinos și îl resping, iar dacă nu le aduci lor niciun semn, ei zic: „Nu născocești și nu creezi tu un semn de la tine?". O, tu, Profetule! Spune-le lor: „Eu nu pot aduce un semn de la mine și eu nu urmez decât ceea ce-mi este revelat mie de către Allah! Acest Coran pe care eu vi-l recit vouă [conține] indicii și dovezi de la Allah, Domnul Vostru și Orânduitorul vostru, și ocârmuire și îndurare pentru cei dreptcredincioși dintre robii Săi! Însă în ceea ce îi privește pe cei ce nu cred, aceștia sunt cei rătăciți și întristați. (204) Și când este citit Coranul, atunci ascultați-l [cu atenție] și păstrați tăcerea, și nu vă preocupați cu altceva, poate că voi veți avea parte de îndurare de la Allah! (205) O, tu, Profetule! Pomenește-L pe Domnul tău, cu smerenie și teamă față de El, și nu rosti ruga ta nici cu voce ridicată dar nici în taină, ci caută calea de mijloc pentru aceasta, atât dimineața cât și seara, deoarece aceste două perioade de timp dețin mari virtuții, și nu fi dintre cei nepăsători întru pomenirea lui Allah Preaînaltul. (206) O, tu, profetule! Chiar și Îngerii care sunt aproape de Domnul tău nu se socotesc prea mari pentru a-L adora pe El, Preaslăvitul, ci ei se supun și se conformează întru aceasta, fără echivoc, și Îl preamăresc pe Allah noapte și zi, și numai dinaintea Lui, Unicul, se prosternează.

Dintre pildele acestor versete: 1 - În aceste versete se află o bunăvestire pentru musulmanii cei fermi pe calea profetului lor (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) de a-i face Allah victorioși pe ei, așa cum i-a făcut izbânditori pe profet și aliații săi. 2 - În aceste versete sunt cuprinse cele mai alese maniere: căci robul [lui Allah] trebuie să îl ierte pe cel care l-a nedreptățit, și să îi ofere chiar dacă a fost privat de drepturile sale, și să țină legătura cu cel care l-a părăsit. 3 - I se impune omului ca în momentul în care a fost atins de un rău de la Șeitan, și a păcătuit prin săvârșirea unui lucru interzis, sau delăsarea de un lucru obligatoriu, să ceară iertare de la Allah Preaînaltul și să îndrepte cele pe care le-a comis, prin căință sinceră și împlinirea de fapte bune, care să le șteargă [pe cele rele].

سُورَةُ الأَنفَالِ
آياتها ٧٥ — ترتيبها ٨

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

نصف الحزب ١٨ يَسۡـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلۡأَنفَالِۖ قُلِ ٱلۡأَنفَالُ لِلَّهِ وَٱلرَّسُولِۖ فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ
وَأَصۡلِحُواْ ذَاتَ بَيۡنِكُمۡۖ وَأَطِيعُواْ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥٓ إِن كُنتُم
مُّؤۡمِنِينَ ١ إِنَّمَا ٱلۡمُؤۡمِنُونَ ٱلَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ ٱللَّهُ وَجِلَتۡ
قُلُوبُهُمۡ وَإِذَا تُلِيَتۡ عَلَيۡهِمۡ ءَايَٰتُهُۥ زَادَتۡهُمۡ إِيمَٰنٗا وَعَلَىٰ رَبِّهِمۡ
يَتَوَكَّلُونَ ٢ ٱلَّذِينَ يُقِيمُونَ ٱلصَّلَوٰةَ وَمِمَّا رَزَقۡنَٰهُمۡ
يُنفِقُونَ ٣ أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡمُؤۡمِنُونَ حَقّٗاۚ لَّهُمۡ دَرَجَٰتٌ عِندَ
رَبِّهِمۡ وَمَغۡفِرَةٞ وَرِزۡقٞ كَرِيمٞ ٤ كَمَآ أَخۡرَجَكَ رَبُّكَ
مِنۢ بَيۡتِكَ بِٱلۡحَقِّ وَإِنَّ فَرِيقٗا مِّنَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ لَكَٰرِهُونَ ٥
يُجَٰدِلُونَكَ فِي ٱلۡحَقِّ بَعۡدَ مَا تَبَيَّنَ كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ إِلَى ٱلۡمَوۡتِ
وَهُمۡ يَنظُرُونَ ٦ وَإِذۡ يَعِدُكُمُ ٱللَّهُ إِحۡدَى ٱلطَّآئِفَتَيۡنِ أَنَّهَا
لَكُمۡ وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيۡرَ ذَاتِ ٱلشَّوۡكَةِ تَكُونُ لَكُمۡ وَيُرِيدُ
ٱللَّهُ أَن يُحِقَّ ٱلۡحَقَّ بِكَلِمَٰتِهِۦ وَيَقۡطَعَ دَابِرَ ٱلۡكَٰفِرِينَ ٧
لِيُحِقَّ ٱلۡحَقَّ وَيُبۡطِلَ ٱلۡبَٰطِلَ وَلَوۡ كَرِهَ ٱلۡمُجۡرِمُونَ ٨

Surat Al-Anfal

Medinită

Dintre obiectivele acestui capitol:

Evidențierea reglementărilor privitoare la jihad și factorii favorizanți ai izbânzii și victoirei, prin perspectiva bătăliei de la Badr.

Interpretarea sensurilor [tafsir]:

(1) O, tu, Profetule! Companionii tăi te întreabă despre prăzi, cum să le împartă și cui să le împartă? O, tu, Profetule! Răspunde-le lor: „Prăzile sunt ale lui Allah și ale Trimisului Său, iar reglementările specifice acestora [îi aparțin] lui Allah și profetului, în privința cheltuirii și împărțirii acestora. Iar vouă nu vi se cuvine decât să vă supuneți cu recunoștință. O, voi, dreptcredincioșilor, așadar, fiți cu frică de Allah, prin urmarea poruncilor Sale și depărtarea de restricțiile Lui. Și îndreptați separarea și răzvrătirea dintre voi, prin bunăvoință, și restabilirea legăturilor, bună comportare și iertare. Și fiți cu supunere față de Allah și față de Trimisul Său, dacă sunteți cu adevărat credincioși! Căci credința îndeamnă la supunere [față de Allah] și la depărtarea de păcate. Această întrebare a fost adresată după încheierea bătăliei de la Badr.

(2) Ci, cu adevărat, credincioși sunt aceia ale căror inimi se cutremură de teamă atunci când se pomenește numele lui Allah, și inimile și trupurile lor au fost conduse către supunerea [față de Acesta]. Iar dacă le-au fost recitate lor versetele lui Allah, le-au cercetat și priceput și au sporit peste credința lor [și mai multă] credință. Și numai în Domnul Lor, Unicul, se încred și doar la El caută obținerea a ceea ce este benefic pentru ei și respingerea a ceea ce este rău. (3) Și aceia care plinesc Rugăciunea în formă completă, la timpul ei stabilit, și din cele cu care Noi i-am înzestrat ei oferă și altora, atât milostenia obligatorie, cât și pe cea voluntară. (4) Aceștia sunt cu adevărat credincioși, întrucât ei au împletit calitățile credinței cu trăsăturile clare ale islamului, și ei au ca răsplată trepte înalte la Domnul lor și iertare a păcatelor lor și provizii îmbelșugate din abundență, căci acestea sunt binecuvântările promise lor de către Allah.

(5) Așa cum Allah Preaslăvitul și Preaînaltul v-a lipsit pe voi de implicarea în distribuirea prăzilor, după ce voi ați intrat în dispute, și a făcut ca decizia să îi aparțină Lui și profetului Său (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa); tot astfel, Domnul tău îți poruncește, - o, tu, profetule! - să ieși din Medina și să te confrunți cu idolatrii, printr-o revelație pe care a pogorât-o asupra ta, cu toate că o parte dintre dreptcredincioși nu erau mulțumiți cu aceasta.

(6) O, tu, Profetule! Acest grup se ceartă cu tine în legătură cu lupta împotriva politeiștilor, după ce li se arătase lor limpede că aceasta va avea loc, ca și când ar fi fost duși la moarte și chiar ar fi văzut-o cu proprii lor ochi. Aceasta datorită puternicei lor repulsii față de luptă, pentru că ei nu au preconizat-o și nici nu s-au pregătit pentru ea.

(7) O, voi, dreptcredincioșilor! Aduceți-vă aminte când Allah v-a făgăduit vouă că una din cele două cete de politeiști va fi a voastră, fie caravanele și cele purtate de acestea din averi și le veți lua ca și pradă de război, fie trupele cu care vă veți război și veți fi învingători asupra lor. Iar voi ați fi vrut să fie a voastră cea a caravanelor, datorită ușurinței capturării lor, fără de luptă. Însă Allah a voit să facă limpede Adevărul poruncirii luptei pentru voi, pentru ca voi să ucideți căpeteniile idolatrilor și sa îi luați prizonieri pe mulți dintre aceștia, astfel încât să fie clară puterea islamului. (8) Pentru a face Allah să izbândească Adevărul prin superioritatea islamului și a neamului său, cu dovezile sale clare, și pentru ca Preaslăvitul să curme neadevărul, prin probele oferite ale nelegiuirii acestuia. Și cu toate că nelegiuiții se împotrivesc, Allah le va scoate la iveală.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Omul trebuie să-și asume credința sa, să și-o protejeze și să o dezvolte, pentru că, în mod firesc, credința crește și scade; ea crește prin supunerea față de Allah, și se diminuează prin tot ceea ce se opune acesteia. 2 - Dezbaterile și utilitatea lor în condițiile unei suspiciuni cu privire la adevăr sau în caz de ambiguitate. Dacă însă a fost vădit și evidențiat [Adevărul], nu mai rămâne loc decât pentru ascultare și conformare. 3 - Chestiunea împărțirii prăzilor de război este lăsată în grijă profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), în vreme ce reglementările își au originea la Allah și profetul Său, și la nimeni altcineva.
4 - Dorința împlinirii unei victorii este pentru dreptcredincioși, pentru a confirma Adevărul și a infirma nelegiuirea.

إِذۡ تَسۡتَغِيثُونَ رَبَّكُمۡ فَٱسۡتَجَابَ لَكُمۡ أَنِّي مُمِدُّكُم بِأَلۡفٖ
مِّنَ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةِ مُرۡدِفِينَ ٩ وَمَا جَعَلَهُ ٱللَّهُ إِلَّا بُشۡرَىٰ
وَلِتَطۡمَئِنَّ بِهِۦ قُلُوبُكُمۡۚ وَمَا ٱلنَّصۡرُ إِلَّا مِنۡ عِندِ ٱللَّهِۚ إِنَّ ٱللَّهَ
عَزِيزٌ حَكِيمٌ ١٠ إِذۡ يُغَشِّيكُمُ ٱلنُّعَاسَ أَمَنَةٗ مِّنۡهُ وَيُنَزِّلُ
عَلَيۡكُم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءٗ لِّيُطَهِّرَكُم بِهِۦ وَيُذۡهِبَ عَنكُمۡ
رِجۡزَ ٱلشَّيۡطَٰنِ وَلِيَرۡبِطَ عَلَىٰ قُلُوبِكُمۡ وَيُثَبِّتَ بِهِ ٱلۡأَقۡدَامَ
١١ إِذۡ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى ٱلۡمَلَٰٓئِكَةِ أَنِّي مَعَكُمۡ فَثَبِّتُواْ ٱلَّذِينَ
ءَامَنُواْۚ سَأُلۡقِي فِي قُلُوبِ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ ٱلرُّعۡبَ فَٱضۡرِبُواْ
فَوۡقَ ٱلۡأَعۡنَاقِ وَٱضۡرِبُواْ مِنۡهُمۡ كُلَّ بَنَانٖ ١٢ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمۡ
شَآقُّواْ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥۚ وَمَن يُشَاقِقِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ فَإِنَّ ٱللَّهَ
شَدِيدُ ٱلۡعِقَابِ ١٣ ذَٰلِكُمۡ فَذُوقُوهُ وَأَنَّ لِلۡكَٰفِرِينَ
عَذَابَ ٱلنَّارِ ١٤ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِذَا لَقِيتُمُ ٱلَّذِينَ
كَفَرُواْ زَحۡفٗا فَلَا تُوَلُّوهُمُ ٱلۡأَدۡبَارَ ١٥ وَمَن يُوَلِّهِمۡ يَوۡمَئِذٖ
دُبُرَهُۥٓ إِلَّا مُتَحَرِّفٗا لِّقِتَالٍ أَوۡ مُتَحَيِّزًا إِلَىٰ فِئَةٖ فَقَدۡ بَآءَ
بِغَضَبٖ مِّنَ ٱللَّهِ وَمَأۡوَىٰهُ جَهَنَّمُۖ وَبِئۡسَ ٱلۡمَصِيرُ ١٦

**9 Aduceți-vă aminte de ziua bătăliei de la Badr
când voi cereați ajutorul lui Allah pentru a îi
învinge pe dușmanii voștri, iar Allah v-a răspuns
vouă [numaidecât] că El vă va sprijini și vă va veni
vouă în ajutor cu o mie de Îngeri, rânduiți unul
după altul. 10 Allah nu a făcut această sprijinire
a voastră prin intermediul îngerilor decât o
bună vestire pentru voi, și ca inimile voastre să-
și găsească liniştea încrezându-se în biruință.
Iar victoria nu a avut loc prin numărul mare [de
osteni] și de arme, ci victoria este numai prin Allah,
Preaslăvitul. Allah este Cel Puternic în Împărăția
Sa și Cel Înțelept în legile și orânduielile Sale.
11 O, voi, dreptcredincioșilor! Aduceți-vă aminte
când Allah v-a învăluit pe voi cu un somn, ca
o pavăză din partea Sa împotriva fricii ce va
cuprinsese de dușmanii voștri. Și a pogorât asupra
voastră o ploaie din cer, ca să vă curățească prin ea
de impurități și să îndepărteze de la voi murdăria
lui Șeitan și pentru a întări prin aceasta inimile
voastre, și a fortifica puterea trupurilor voastre
în confruntarea [cu inamicii] și a vă statornicii
picioarele prin întărirea pământului nisipos,
pentru a nu aluneca tălpile voastre pe el.
12 O, tu, Profetule! Atunci când Domnul tău
le-a revelat Îngerilor cu care Allah i-a întărit pe
dreptcredincioși în bătălia de la Badr: „Eu sunt
cu voi, o, Îngeri, ajutându-vă și sprijinindu-vă!
Întăriți-i, așadar, pe cei care cred, în victoria
asupra inamicilor lor! Eu voi arunca spaimă în
inimile celor care nu cred! Loviți, deci, - o, voi,
dreptcredincioșilor! – gâturile necredincioșilor
pentru a-i omorî și loviți-i peste încheieturile și vârfurile degetelor lor pentru a nu mai putea să se războiască cu voi.
13 Cele de care au avut parte necredincioșii, precum uciderea lor și lovirea degetelor lor este o consecință a faptului
că ei s-au împotrivit lui Allah și Trimisului Său, și nu au împlinit cele ce li s-au poruncit, și nici nu s-au oprit de la
cele interzise lor. Iar cu aceia care se împotrivesc lui Allah și Trimisului Său, Allah este aspru la pedeapsă, în Viața
aceasta prin ucidere și luarea în captivitate, iar în Viața de Apoi prin aruncarea în Foc.
14 Aceasta este soarta și pedeapsa voastră, - o, voi, cei care vă împotriviți lui Allah și trimisului Său! Gustați-o,
deci, în viața lumească, înainte de pedeapsa Focului din Viața de Apoi, dacă voi veți muri în necredință și în
încăpățânare. 15 O, voi cei care credeți în Allah și îl urmați pe trimisul Său! Dacă vă confruntați cu idolatrii față
în față pe câmpul de luptă, nu bateți în retragere și nu le întoarceți spatele, fugind! Ci fiți fermi și răbdători în
confruntarea cu ei, căci Allah este cu voi, ajutându-vă și susținându-vă.
16 În afară de cei care fac un ocoliș pentru luptă, întorcându-se să îi atace [pe inamici] și arătându-le retragerea
lor doar sub formă de înșelare a acestora [ca o tactică de luptă] sau de aceia care nu fac parte din armata de
musulmani prezentă și se îndreaptă spre ceilalți – asupra celor care se retrag [de pe câmpul de luptă] întorcând
spatele inamicilor, se va abate mânia lui Allah pe care ei o merită, iar sălașul lor în Viața de Apoi va fi Gheena! Și
ce cumplită soartă vor avea ei în ea, și ce rea întoarcere vor avea.**

Dintre pildele acestor versete: 1 - În aceste versete se arată grija și protecția pe care Allah, Preamăritul o acordă dreptcredincioșilor și facilitarea factorilor favorizanți ai întăririi credinței lor și a întăririi picioarelor lor [pe câmpul de luptă] și îndepărtarea oricărui rău sau ispite din partea diavolului.

2 - Cu adevărat, victoria se află în Mâna lui Allah și nu vine decât de la El, Preaslăvitul, și aceasta nu depinde nici pe departe de numărul [de oșteni] și de pregătirile [premergătoare luptei] în pofida importanței extreme a acestor pregătiri. 3 - Dezertarea de pe câmpul de luptă fără un motiv întemeiat este dintre cele mai mari păcate.

4 - În aceste versete dreptcredincioșii sunt învățați [anumite] reguli de război, și dintre acestea: supunerea față de Allah și față de profet, fermitatea în fața inamicilor, răbdarea pe parcursul confruntării cu aceștia, și pomenirea din abundență a lui Allah.

فَلَمۡ تَقۡتُلُوهُمۡ وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ قَتَلَهُمۡۚ وَمَا رَمَيۡتَ إِذۡ رَمَيۡتَ
وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ رَمَىٰ وَلِيُبۡلِيَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ مِنۡهُ بَلَآءً حَسَنًاۚ
إِنَّ ٱللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٞ ١٧ ذَٰلِكُمۡ وَأَنَّ ٱللَّهَ مُوهِنُ كَيۡدِ
ٱلۡكَٰفِرِينَ ١٨ إِن تَسۡتَفۡتِحُواْ فَقَدۡ جَآءَكُمُ ٱلۡفَتۡحُۖ وَإِن
تَنتَهُواْ فَهُوَ خَيۡرٞ لَّكُمۡۖ وَإِن تَعُودُواْ نَعُدۡ وَلَن تُغۡنِيَ عَنكُمۡ
فِئَتُكُمۡ شَيۡـٔٗا وَلَوۡ كَثُرَتۡ وَأَنَّ ٱللَّهَ مَعَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ١٩
يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ أَطِيعُواْ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ وَلَا تَوَلَّوۡاْ عَنۡهُ
وَأَنتُمۡ تَسۡمَعُونَ ٢٠ وَلَا تَكُونُواْ كَٱلَّذِينَ قَالُواْ سَمِعۡنَا وَهُمۡ
لَا يَسۡمَعُونَ ٢١ ۞ إِنَّ شَرَّ ٱلدَّوَآبِّ عِندَ ٱللَّهِ ٱلصُّمُّ ٱلۡبُكۡمُ (ثلاثة أرباع الحزب ١٨)
ٱلَّذِينَ لَا يَعۡقِلُونَ ٢٢ وَلَوۡ عَلِمَ ٱللَّهُ فِيهِمۡ خَيۡرٗا لَّأَسۡمَعَهُمۡۖ
وَلَوۡ أَسۡمَعَهُمۡ لَتَوَلَّواْ وَّهُم مُّعۡرِضُونَ ٢٣ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ
ءَامَنُواْ ٱسۡتَجِيبُواْ لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمۡ لِمَا يُحۡيِيكُمۡۖ
وَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ يَحُولُ بَيۡنَ ٱلۡمَرۡءِ وَقَلۡبِهِۦ وَأَنَّهُۥٓ إِلَيۡهِ
تُحۡشَرُونَ ٢٤ وَٱتَّقُواْ فِتۡنَةٗ لَّا تُصِيبَنَّ ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ
مِنكُمۡ خَآصَّةٗۖ وَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلۡعِقَابِ ٢٥

(17) O, voi, dreptcredincioșilor! În ziua [bătăliei] de la Badr, nu voi i-ați omorât pe politeiști prin forța și puterea voastră, ci Allah v-a sprijinit întru aceasta. Și atunci când tu ai aruncat, - o, profetule! – asupra politeiștilor, nu tu ai aruncat, ci Allah a aruncat, atunci când a făcut ca aruncarea ta să ajungă la ei. Și aceasta pentru a-i încerca pe dreptcredincioși prin victoria cu care i-a dăruit asupra dușmanilor lor, deși ei erau puțini la număr, pentru a-i mulțumi Lui. Allah este Cel care Aude rugile și vorbele voastre și El este Atoateștiutor al faptelor voastre, precum și al celor ce sunt benefice vouă. (18) Această menționare cu privire la uciderea politeiștilor, și atacul, atunci când au fost învinși și au dat bir cu fugiții, precum și binecuvântarea dreptcredincioșilor prin victoria asupra inamicilor lor; au avut loc prin grația lui Allah. Iar Allah face să slăbească viclenia necredincioșilor care mint în privința islamului. (19) O, voi, politeiștilor! De veți cere voi ca Allah să trimită pedeapsa Sa asupra agresorilor nedrepți, Allah a pogorât, cu adevărat, asupra voastră ceea ce voi ați cerut și a pogorât asupra voastră o pedeapsă descurajatoare și o lecție pentru cei pioși. Dar de veți înceta de la cererea lor, aceasta este mai bine pentru voi, și poate că Allah vă va păsui pe voi și nu va grăbi răzbunarea Sa asupra voastră. Însă dacă vă veți întoarce la cererea acesteia și la uciderea dreptcredincioșilor, Ne vom întoarce și Noi prin trimiterea pedepsei asupra voastră și prin izbândirea dreptcredincioșilor. Și nu vă va fi de folos oastea voastră întru nimic, și nici ajutoarele voastre, chiar de va fi [și mai] numeroasă ca număr și pregătire, în vreme ce dreptcredincioșii ar fi puțini la număr, căci Allah este alături de dreptcredincioși întru izbândirea și sprijinirea lor. Și nimeni nu-l poate învinge pe cel de partea căruia este Allah. (20) O, voi cei care credeți în Allah și îl urmați pe profetul Său! Fiți cu supunere față de Allah și față de Trimisul Său prin plinirea poruncilor Sale și depărtarea de restricțiile Sale. Și nu vă întoarceți de la El, prin încălcarea poruncii Sale și săvârșirea interdicțiilor Sale, de vreme ce voi auziți versetele lui Allah care vi se citesc vouă! (21) O, voi, dreptcredincioșilor! Nu fiți asemenea ipocriților și idolatrilor care, dacă le-au fost recitate versetele lui Allah, au spus: „Am auzit cu urechile noastre ceea ce ni se recită nouă din Coran!", în vreme ce ei nu au auzit cu pricepere și înțelegere, într-o modalitate în care să le poată fi lor utilă! (22) Cele mai rele viețuitoare de pe fața pământului pentru Allah sunt cei surzi, care nu aud Adevărul cu acceptare și cei muți, care nu-l rostesc, căci ei sunt cei care nu pricep nici poruncile, și nici restricțiile de la Allah. (23) Dacă acești idolatrii mincinoși ar da dovadă de ceva bun în fața lui Allah, i-ar face pe ei să audă ceea ce ar fi benefic pentru ei, și ar putea să priceapă astfel indiciile și dovezile [despre Adevăr]. Însă Allah știe că în ei nu se află niciun bine, și chiar dacă El, Preaslăvitul, i-ar lăsă să audă, ei tot ar întoarce spatele credinței, cu încăpățânare, îndepărtându-se. (24) O, voi cei care credeți în Allah și îl urmați pe profetul Său! Răspundeți-I lui Allah și Trimisului Său, prin supunerea față de cele pe care vi le-a poruncit și oprirea de la cele pe care vi le-a oprit, dacă vă cheamă la Adevărul care vă dă viață! Și să știți că Allah este cu putere peste toate și El are puterea de a se interpune între voi și urmarea de către voi a Adevărului, după ce voi l-ați respins mai înainte. Așadar, grăbiți-vă către Adevăr și credeți cu convingere că voi la Allah vă veți aduna în Ziua Învierii, și vă va răsplăti pentru faptele pe care le-ați plinit în viața lumească! (25) Și feriți-vă, - o, voi, dreptcredincioșilor! - de o nenorocire care nu-i va atinge doar pe cei care sunt nelegiuiți dintre voi, ci se va abate asupra acestora, precum și a celorlalți! Aceasta se va întâmpla atunci când nelegiuirea va fi limpede și ea nu va fi schimbată. Și să știți că Allah este aspru la pedeapsă cu cel care nu I s-a supus și feriți-vă de nesupunerea față de El!

Dintre pildele acestor versete: 1 - Cei alături de care a fost Allah sunt cei victorioși, chiar și dacă ei ar fi puțini la număr. Iar această susținere [de la Allah] depinde de dovedirea credinței și de faptele bune împlinite de către dreptcredincios. 2 - Dreptcredinciosului i se impune să țină cont de factorii de ordin material, și împlinirea celor care i-au fost impuse de către Allah, apoi să se încreadă în Acesta și să se lase în grija Lui. Însă în ceea ce privește obținerea rezultatelor și obiectivelor [scontate], aceasta ține doar de Allah, Cel plin de Glorie și Noblețe.
3 - În aceste versete se află o dovadă asupra faptului că Allah Preaînaltul nu oprește credința și ceea ce este bun, decât de la cel în care nu se află nici un bine, acesta fiind cel în care nu încolțește credința și nici nu dă roade.
4 - Omului ar trebui să sporească în repetarea acestei rugi: „O, Tu, Cel care schimbi situația inimilor, fă inima mea fermă în religia Ta! 5 - Allah poruncește dreptcredincioșilor să nu accepte sălășluirea răului și a nelegiuirii printre ei, pentru a nu fi ei cuprinși de pedeapsă.

وَٱذۡكُرُوٓاْ إِذۡ أَنتُمۡ قَلِيلٞ مُّسۡتَضۡعَفُونَ فِي ٱلۡأَرۡضِ تَخَافُونَ
أَن يَتَخَطَّفَكُمُ ٱلنَّاسُ فَـَٔاوَىٰكُمۡ وَأَيَّدَكُم بِنَصۡرِهِۦ وَرَزَقَكُم
مِّنَ ٱلطَّيِّبَٰتِ لَعَلَّكُمۡ تَشۡكُرُونَ ٢٦ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ
لَا تَخُونُواْ ٱللَّهَ وَٱلرَّسُولَ وَتَخُونُوٓاْ أَمَٰنَٰتِكُمۡ وَأَنتُمۡ تَعۡلَمُونَ
٢٧ وَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّمَآ أَمۡوَٰلُكُمۡ وَأَوۡلَٰدُكُمۡ فِتۡنَةٞ وَأَنَّ ٱللَّهَ
عِندَهُۥٓ أَجۡرٌ عَظِيمٞ ٢٨ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِن تَتَّقُواْ
ٱللَّهَ يَجۡعَل لَّكُمۡ فُرۡقَانٗا وَيُكَفِّرۡ عَنكُمۡ سَيِّـَٔاتِكُمۡ
وَيَغۡفِرۡ لَكُمۡۗ وَٱللَّهُ ذُو ٱلۡفَضۡلِ ٱلۡعَظِيمِ ٢٩ وَإِذۡ يَمۡكُرُ بِكَ
ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لِيُثۡبِتُوكَ أَوۡ يَقۡتُلُوكَ أَوۡ يُخۡرِجُوكَۚ وَيَمۡكُرُونَ
وَيَمۡكُرُ ٱللَّهُۖ وَٱللَّهُ خَيۡرُ ٱلۡمَٰكِرِينَ ٣٠ وَإِذَا تُتۡلَىٰ عَلَيۡهِمۡ
ءَايَٰتُنَا قَالُواْ قَدۡ سَمِعۡنَا لَوۡ نَشَآءُ لَقُلۡنَا مِثۡلَ هَٰذَآ إِنۡ هَٰذَآ
إِلَّآ أَسَٰطِيرُ ٱلۡأَوَّلِينَ ٣١ وَإِذۡ قَالُواْ ٱللَّهُمَّ إِن كَانَ هَٰذَا
هُوَ ٱلۡحَقَّ مِنۡ عِندِكَ فَأَمۡطِرۡ عَلَيۡنَا حِجَارَةٗ مِّنَ ٱلسَّمَآءِ
أَوِ ٱئۡتِنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٖ ٣٢ وَمَا كَانَ ٱللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمۡ وَأَنتَ
فِيهِمۡۚ وَمَا كَانَ ٱللَّهُ مُعَذِّبَهُمۡ وَهُمۡ يَسۡتَغۡفِرُونَ ٣٣

**(26) O, voi, dreptcredincioșilor! Aduceți-vă aminte când în Mecca voi erați puțini la număr, și erați slăbiți și oprimați de neamul ei și vă temeați voi să nu vă răpună dușmanii voștri cu repeziciune. Însă Allah v-a strâns pe voi într-un adăpost în care să vă refugiați, acesta fiind Medina. Și v-a întărit prin sprijin împotriva dușmanilor voștri pe câmpul de luptă, și dintre acestea și bătălia de la Badr. Și v-a îndestulat cu bunătăți, și dintre acestea și prăzile [de război] pe care le-ați luat de la inamicii voștri. Poate că voi veți fi mulțumitori lui Allah pentru binecuvântările Sale și nu le veți tăgădui, pentru ca voi să nu fiți privați de ele și să nu vă pedepsească pe voi!
(27) O, voi cei care credeți în Allah! Nu-L vicleniți pe Allah și pe trimis prin delăsarea față de împlinirea poruncilor Sale și nerespingerea interdicțiilor Sale! Și nici nu fiți vicleni în privința celor ce v-au fost încredințate ca împrumut sau în alt fel, cu bună știință ca să comiteți o înșelăciune, pentru a nu deveni astfel dintre trădători! Și întrucât dragostea [excesivă] a omului pentru averi și urmași îl [poate] împinge pe el la înșelăciune, Allah a înștiințat că acestea sunt o ispită și a spus:
(28) Și să știți, - o, voi, dreptcredincioșilor! - că bunurile voastre și copiii voștri nu sunt decât o încercare de la Allah pentru voi și un test, întrucât acestea vă [pot] opri de la a plini fapte [bune] pentru Viața de Apoi și vă [pot] împinge către înșelăciune. Însă să știți că la Allah se află răsplată mare. Așadar, nu vă privați pe voi înșivă de această răsplată, prin urmarea averilor și urmașilor voștri și a săvârșirii înșelăciunilor de dragul acestora.
(29) O, voi cei care credeți în Allah și îl urmați pe trimisul Său! Să știți că dacă sunteți cu frică de Allah, prin urmarea poruncilor Sale și depărtarea de restricțiile Sale, atunci El vă va da vouă un [Îndreptar], prin care să discerneți între bine și rău, și pentru a nu fi înșelați. Și vă va șterge vouă faptele rele și vă va ierta păcatele, căci Allah este dătător de har nemărginit, și dintre marețele Sale binecuvântări și Paradisul pe care l-a promis robilor Săi.
(30) O, tu, Profetule! Adu-ți aminte cum politeiștii s-au înțeles împotriva ta, pentru a te înșela, ca să te întemnițeze ori să te omoare, ori să te alunge pe tine din cetatea lor într-o altă cetate. Ei au plănuit însă și Allah a plănuit împotriva lor, căci Allah este cel mai bun dintre cei care plănuiesc.
(31) Și când li se recită lor versetele Noastre, zic ei împotrivindu-se cu încăpățânare adevărului și semețindu-se față de el: „Noi am auzit de bună seamă asemenea acestora și mai înainte! Iar de am voii noi, am putea aduce ceva identic acestuia; căci Coranul pe care noi îl auzim nu este altceva decât legende ale celor vechi, și noi nu credem în el!".
(32) O, tu, Profetule! Adu-ți aminte când idolatrii au zis: „Doamne, dacă cele cu care Muhammed a venit sunt cu adevărat [de la Tine], atunci trimite asupra noastră pietre din cer care să ne distrugă pe noi, ori adu peste noi o osândă dureroasă!". Ei au spus acestea sporind în aroganță și negare.
(33) Allah nu a voit să-i osândească pe oamenii tăi, indiferent că aceștia erau dintre oamenii care au răspuns chemării tale sau dintre cei pe care tu îi chemai [la Allah], prin pogorârea asupra lor a unei pedepse, atunci când tu, - o, Muhammed! -, erai viu și te aflai printre ei! Căci prezența ta acolo este o formă de siguranță [și salvare] de pedeapsa lor. Și nu a voit Allah să-i nimicească pe ei, în vreme ce își cereau iertare de la Allah pentru păcatele săvârșite!**

Dintre pildele acestor versete: **A-I mulțumi lui Allah este o binecuvântare măreață, prin care sunt sporite binecuvântările lui Allah, în vreme ce prin lipsa acesteia sunt micșorate. 1 - Dreptatea are o importanță deosebită în sensul dreptei conformări [și a integrității] musulmanilor, atunci când ei sunt fermi întru aceasta și îi dau curs; iar ea este o dovadă a auto-integrității și a moderației în fapte. 2 - Răsplata aflată la Allah pentru oprirea propriului sine de la ceea ce este interzis, este mai bună decât beneficiile obținute prin încălcarea restricțiilor de dragul averilor sau al urmașilor. 3 - În aceste versete sunt evidențiate mințile înguste a celor care resping [adevărul de la Allah], întrucât aceștia nu spun: „O, Allah! Dacă acesta este adevărul de la Tine, atunci călăuzește-ne către el!" 4 - În aceste versete sunt menționate virtuțile cererii de iertare și binecuvântările acesteia, precum și faptul că aceasta este o formă de oprire a aplicării pedepsei.**

وَمَا لَهُمۡ أَلَّا يُعَذِّبَهُمُ ٱللَّهُ وَهُمۡ يَصُدُّونَ عَنِ ٱلۡمَسۡجِدِ
ٱلۡحَرَامِ وَمَا كَانُوٓاْ أَوۡلِيَآءَهُۥٓۚ إِنۡ أَوۡلِيَآؤُهُۥٓ إِلَّا ٱلۡمُتَّقُونَ
وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَهُمۡ لَا يَعۡلَمُونَ ٣٤ وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمۡ
عِندَ ٱلۡبَيۡتِ إِلَّا مُكَآءٗ وَتَصۡدِيَةٗۚ فَذُوقُواْ ٱلۡعَذَابَ
بِمَا كُنتُمۡ تَكۡفُرُونَ ٣٥ إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ يُنفِقُونَ
أَمۡوَٰلَهُمۡ لِيَصُدُّواْ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِۚ فَسَيُنفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ
عَلَيۡهِمۡ حَسۡرَةٗ ثُمَّ يُغۡلَبُونَۗ وَٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ
يُحۡشَرُونَ ٣٦ لِيَمِيزَ ٱللَّهُ ٱلۡخَبِيثَ مِنَ ٱلطَّيِّبِ وَيَجۡعَلَ
ٱلۡخَبِيثَ بَعۡضَهُۥ عَلَىٰ بَعۡضٖ فَيَرۡكُمَهُۥ جَمِيعٗا فَيَجۡعَلَهُۥ
فِي جَهَنَّمَۚ أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡخَٰسِرُونَ ٣٧ قُل لِّلَّذِينَ
كَفَرُوٓاْ إِن يَنتَهُواْ يُغۡفَرۡ لَهُم مَّا قَدۡ سَلَفَ وَإِن يَعُودُواْ
فَقَدۡ مَضَتۡ سُنَّتُ ٱلۡأَوَّلِينَ ٣٨ وَقَٰتِلُوهُمۡ حَتَّىٰ
لَا تَكُونَ فِتۡنَةٞ وَيَكُونَ ٱلدِّينُ كُلُّهُۥ لِلَّهِۚ فَإِنِ
ٱنتَهَوۡاْ فَإِنَّ ٱللَّهَ بِمَا يَعۡمَلُونَ بَصِيرٞ ٣٩ وَإِن تَوَلَّوۡاْ
فَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ مَوۡلَىٰكُمۡۚ نِعۡمَ ٱلۡمَوۡلَىٰ وَنِعۡمَ ٱلنَّصِيرُ ٤٠

(34) Și oare ce ar putea împiedica pedepsirea lor de vreme ce ei au săvârșit cele ce atrag această pedeapsă prin împiedicarea oamenilor de la Moscheea cea Sfântă, de la a face ritualul înconjurării sale și de la a se ruga în ea. Și aceasta în pofida faptului că politeiștii nu erau cei aleși de Allah, ci cei cu adevărat aleși de către Allah sunt doar aceia care au frică [de El] și se tem de pedeapsa Sa, prin împlinirea poruncilor Sale și delăsarea de restricțiile Sale, însă cei mai mulți dintre politeiști nu știu; atunci când ei pretind că ar fi cei aleși de Allah, când, de fapt, ei nu sunt astfel.

(35) Și nu era rugăciunea politeiștilor în Casa cea Sfânta alta decât numai șuierat și plesnit din palme. „O, voi, politeiștilor! Gustați din chin, prin ucidere și căderea în captivitate în ziua [bătăliei] de la Badr, pentru că nu ați crezut în Allah și ați mințit în privința profetului Său!”

(36) Cei care nu cred în Allah, cheltuiesc averea lor pentru a împiedica oamenii de la religia Lui. O vor cheltui, însă ei nu vor obține ceea ce își doresc și aceasta le va aduce lor mâhnire, datorită dispariției ei, precum și a celor pe care le doreau prin cheltuirea acesteia. Mai apoi, ei vor fi înfrânți prin izbânda dreptcredincioșilor asupra lor. Și aceia care nu cred în Allah, vor fi adunați în Gheena în Ziua Învierii, în care vor intra și în ea vor rămâne veșnic.

(37) Acești necredincioși care cheltuiesc averile lor pentru a opri de la calea lui Allah vor fi duși în Infern, pentru ca Allah să deosebească grupul celor necredincioși și răi de grupul celor dreptcredincioși și buni, și să pună ceea ce este rău din oameni, și fapte și averi unul peste altul și să-i îngrămădească pe toți, aruncându-i în Gheena. Aceștia sunt cei pierduți, pentru că s-au pierdut pe ei înșiși și neamurile lor în Ziua Învierii. **(38) Spune, - o, tu, profetule! - acelora din neamul tău care nu cred în Allah și în tine, că, dacă ei se vor opri din necredința lor în Allah și în profetul Său și de la interzicerea de la calea lui Allah a celor care cred în El, li se vor ierta lor păcatele anterioare, căci islamul anulează tot ceea ce a fost înaintea lui. Însă dacă se vor întoarce la necredința lor; cu adevărat, s-a petrecut rânduiala lui Allah asupra celor de mai înainte de ei, prin aceea că, dacă ei au mințit și au persistat în necredință, le-a grăbit pedeapsa lor.**

(39) O, voi, dreptcredincioșilor! Luptați împotriva dușmanilor voștri dintre necredincioși până ce nu va mai fi politeism și nici oprirea musulmanilor de la religia lui Allah și va fi religia și supunerea numai față de Allah, Unicul, fără de nici un asociat! Iar de se vor opri necredincioșii de la credințele politeiste în care se aflau și interzicerea celorlalți de la calea lui Allah, atunci lăsați-i pe ei [în pace]. Și Allah este Cel care Vede Bine ceea ce fac ei, și nimic nu Îi rămâne Lui ascuns. **(40) Iar de vor respinge și se vor depărta de cele care li s-au poruncit, și anume oprirea necredinței și a interzicerii [oamenilor] de la calea lui Allah, atunci să știți, - o, voi, dreptcredincioșilor! - că Allah este Ocrotitorul vostru. Și ce minunat Ocrotitor este El celui care l-a împuternicit pe el pentru a-i fi Ocrotitor. Căci cel care I s-a aliat a fost victorios, iar cel care l-a sprijinit a izbândit.**

Dintre pildele acestor versete:

1 - Oprirea [oamenilor] de la Moscheea cea Sfântă este o crimă cumplită, iar cel care îi dă curs merită să fie pedepsit în Viața lumească, înainte de a fi pedepsit în Viața de Apoi. 2 - Construirea Moscheii Sfinte și îngrijirea ei este o înnobilare pe care nu o merită decât cei buni și pioși, aleși de către Allah. 3 - În aceste versete se află o avertizare pentru necredincioși cu privire la faptul că prin cheltuirea averilor lor întru nelegiuire, ei nu vor obține nimic folositor, ci ei vor fi ajunși de pierdere și o cruntă remușcare. 4 - Chemarea în mod deschis a lui Allah Preaînaltul pentru necredincioși către cerea de iertare și credință, în pofida persistentei încăpățânări a lor [întru necredință]. 5 - Cel care Îl are pe Allah ca aliat și sprijinitor nu are de ce a se teme, pe când cel căruia Allah i-a fost inamic, nu are nicio putere.